

مجله اقتصادی

شماره‌های ۹ و ۱۰، آذر و دی ۱۳۹۸، صفحات ۱۸۲-۱۴۷

بررسی رابطه تعادل منطقه‌ای در توزیع اعتبارات عمرانی دولت با متغیرهای کلان اقتصادی استان‌های کشور (با تأکید بر استان لرستان)

الهام شاداب فر

دکتری اقتصاد

Ecoform121@yahoo.com

علی امرایی

دکتری اقتصاد

aamraei33@gmail.com

مهدی بازگیر

کارشناس ارشد اقتصاد

mbazgir485@gmail.com

افزایش رشد اقتصادی و برقراری تعادل منطقه‌ای از اهداف مهم سیاست‌های مالی دولت‌ها محسوب می‌شود که در نحوه توزیع بودجه بین مناطق نمود بارزی دارد و هدف این پژوهش بررسی تعادل منطقه‌ای توزیع اعتبارات عمرانی دولت و اثر آن بر متغیرهای کلان اقتصادی از جمله تولید ناخالص داخلی، بیکاری و درآمدهای مالیاتی استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸ با تأکید بر استان لرستان است. نتایج نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۸ نسبت به سال ۱۳۹۱ رشد مجموع اعتبارات جاری و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور، ۱۱۵ درصد، اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ۶۰ درصد و اعتبارات جاری ۲۲۰ درصد بودند. شاخص‌های کلان اقتصادی استان‌های کشور بیانگر آن است که ۱۱ استان کمتر توسعه یافته، فقط ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی و ۶ درصد درآمدهای مالیاتی کشور و سه استان با سطح توسعه یافته‌تری بالاتر، ۳۹.۵ درصد تولید ناخالص داخلی و ۵۶ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را دارند. بررسی انجام شده نشان می‌دهد استان‌هایی که در سال‌های بعد از انقلاب و دوران جنگ تحمیلی از نظر بودجه‌های عمرانی مورد توجه ویژه قرار گرفته‌اند، در حال حاضر از نظر شاخص‌های کلان اقتصادی وضعیت مطلوب‌تری دارند. به طوری که دارای تولید ناخالص داخلی بالاتر، نرخ بیکاری پایین‌تر و درآمدهای مالیاتی بیشتری هستند که نشان می‌دهد افزایش هزینه‌های عمرانی در این استان‌ها با ایجاد یا تکمیل زیرساخت‌ها، موجب حضور مؤثر بخش خصوصی توانمند و نیز جذب سرمایه‌گذاری در استان‌ها می‌شود و لذا رشد اقتصادی را فراهم می‌کند. در مقابل در استان لرستان و استان‌های کمتر توسعه یافته که در آن سال‌ها درگیر جنگ تحمیلی بوده یا بودجه ضعیف‌تری داشته و زیرساخت‌های لازم در آن‌ها مهیا نشده است، از نظر شاخص‌های کلان اقتصادی وضعیت نامطلوبی دارند. همچنین در سال‌های اخیر عدم امکان‌سنجی دقیق پروژه‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و عدم تخصیص به‌موقع اعتبارات، بازه زمانی پروژه‌ها و هزینه ساخت و تکمیل آن‌ها را به شدت افزایش داده و عامل بازدارنده مهمی در استان‌های کمتر توسعه یافته شده است.

واژگان کلیدی: بودجه جاری، بودجه عمرانی، مخارج دولت، رشد اقتصادی، استان‌های کمتر توسعه یافته

۱. مقدمه

بودجه هر کشور مهم‌ترین ابزار دولت در اجرای سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی آن کشور است. بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای میزان قابل توجهی از سرمایه‌گذاری‌های دولت را تشکیل می‌دهد که از محل بودجه سالیانه به استان‌ها اختصاص می‌یابد. حساسیت رفتار اقتصادی دولت به‌ویژه در تخصیص منابع بین استان‌ها با توجه به درجه عمیق تأثیرگذاری آن بر توسعه منطقه‌ای، بسیار بالا بوده و به همین دلیل همواره مورد توجه اقتصاددانان و سیاست‌گذاران است. اهمیت تخصیص بهینه سرمایه و منابع و تأثیر آن در پیشرفت و توسعه اقتصادی بر کسی پوشیده نیست. به همین دلیل بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در توسعه امور زیربنایی و زیرساخت‌های اقتصادی-اجتماعی نقش مهمی را ایفا می‌کنند. بنابراین نحوه تخصیص بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بین مناطق مختلف کشور اهمیت فوق‌العاده‌ای دارد؛ زیرا دستیابی به توسعه پایدار و متوازن در کشور مستلزم محرومیت‌زدایی و ایجاد زمینه‌های رشد و توسعه در این مناطق و از بین بردن تمرکز در مناطق دیگر است.

در تمامی مدل‌های توسعه، دولت مسئول تأمین و عرضه زیرساخت‌ها و خدمات زیربنایی است. دولت‌های توسعه‌ای همواره بخش مهمی از بودجه خود را صرف تأمین شبکه راه‌ها، ارتباطات، انرژی، تحقیقات بنیادی، تأسیسات دفاعی، مسکن، ساختمان، آموزش، بهداشت و درمان می‌کنند. در واقع برای داشتن یک اقتصاد با بهره‌وری بالا باید مجموعه‌ای از کالاها و خدمات عمومی به عنوان پیش‌نیاز در دسترس باشد تا بخش خصوصی بتواند به فعالیت خود به نحو بهینه ادامه دهد که ایجاد زیرساخت‌ها از جمله این موارد است. حتی در کشورهای پیشرفته مانند آمریکا از جهت امکانات زیربنایی، کاهش سرمایه‌گذاری دولت در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ اثر تعیین‌کننده‌ای در کاهش نرخ رشد آن کشور داشته است.

سرمایه‌گذاری عمرانی دولت مقدمه اصلی برای حضور بخش خصوصی مولد و کارا است. افزایش شدید هزینه‌های جاری و کاهش بودجه‌های عمرانی و عدم رعایت قانون در تهیه و اجرای پروژه‌های عمرانی، طی سالیان دراز، حجم عظیمی از پروژه‌های ناتمام را بر اقتصاد ملی تحمیل کرد و سبب شد تا دوره احداث بسیار طولانی شود. این پدیده تورمی بوده و باعث کندی نرخ رشد می‌شود و بدیهی است که نارضایتی اجتماعی و کاهش مشروعیت و اقتدار سیاسی نیز از ثمرات آن

است. در این راستا چون استان لرستان از نظر زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری جزء محروم‌ترین استان‌های کشور است، در این مورد، نسبت به سایر استان‌ها، دچار آسیب جدی‌تری شده و بر عقب‌افتادگی این استان از قافله توسعه‌یافتگی تأثیر چشمگیری داشته است؛ لذا در این پژوهش برآنیم که آمار و اطلاعات مربوط به بودجه عمرانی استان‌های کشور را طی چندین سال متوالی تجزیه و تحلیل کرده و سپس رابطه بین بودجه دولت و متغیرهای کلان اقتصادی، از جمله تولید ناخالص داخلی، بیکاری، درآمد سرانه و درآمدهای مالیاتی استان‌های کشور با تأکید بر استان لرستان را مورد واکاوی قرار داده و راهکارهای لازم برای جلوگیری از ادامه این روند را ارائه کنیم. توزیع بودجه با هدف برابری استانداردهای زندگی در میان استان‌ها انجام می‌گیرد. این توزیع بودجه به منظور تقویت قدرت مالی استان‌های فقیر و محروم است. مردم از استان‌هایی با درآمد کم به استان‌هایی که دستمزدهای بالاتر به آن‌ها پرداخت می‌شود، مهاجرت می‌کنند. اگر دولت فدرال توزیع بودجه را به صورت برابر بین مناطق فقیر و غنی توزیع کند، وجود رابطه مثبت بین انتقالات درون منطقه‌ای و نابرابری‌های منطقه‌ای باعث می‌شود که تصمیم برای مهاجرت کمتر و نابرابری‌ها کاهش یابد (لسمن^۱ و کاسلر، ۲۰۰۹).

در تحقیق حاضر به بررسی رابطه تعادل منطقه‌ای در تخصیص اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و متغیرهای کلان اقتصادی از جمله تولید ناخالص داخلی، درآمدهای مالیاتی و نرخ بیکاری استان‌های کشور پرداخته شد؛ زیرا به نظر می‌رسد محرومیت کنونی استان‌های کمتر توسعه‌یافته با عدم رعایت عدالت منطقه‌ای در توزیع اعتبارات بودجه‌ای و به‌ویژه اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بین استان‌های کشور طی سالیان متمادی ارتباط مستقیمی دارد و به صورت مشخص این معضل خود را در شاخص‌های کلان اقتصادی این استان‌ها، از جمله نامتایل بودن بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری، نشان می‌دهد.

این تحقیق در چهار بخش تنظیم شده است. پس از بیان کلیات بودجه و پیشینه در بخش دوم به تجزیه و تحلیل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸ پرداخته می‌شود؛ در بخش سوم اعتبارات جاری در این بازه زمانی تحلیل می‌شود؛ در بخش چهارم

1. Lessman&Kasler

شاخص‌های کلان اقتصادی استان‌ها و ارتباط آن‌ها با اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و اکاوی می‌شود و در بخش آخر، نتایج و پیشنهادهای لازم ارائه خواهد شد.

۲. مفاهیم و اصطلاحات

بودجه: برنامه مالی دولت است که برای یک سال مالی تهیه و حاوی پیش‌بینی درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار و همچنین برآورد هزینه‌ها برای انجام عملیاتی است که منجر به دستیابی به اهداف دولت می‌شود و شامل سه بخش است.

بودجه جاری: منظور اعتباراتی است که در برنامه عمرانی پنج‌ساله به صورت کلی و در بودجه عمومی دولت به تفکیک برای تأمین هزینه‌های جاری دولت و همچنین هزینه نگهداشت سطح فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی دولت پیش‌بینی می‌شود.

بودجه عمرانی: منظور اعتباراتی است که در برنامه عمرانی پنج‌ساله به صورت کلی و در بودجه عمومی دولت به تفکیک جهت اجرای طرح‌های عمرانی و همچنین توسعه هزینه‌های جاری مربوط به برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی دولت پیش‌بینی می‌شود.

بودجه شرکت‌های دولتی و بانک‌ها: بودجه مؤسساتی که تحت عنوانی غیر از عناوین فوق در بودجه کل کشور منظور می‌شود.

کسری بودجه: وقتی درآمدهای دولت نتواند مخارج آن را تأمین کند، بودجه دولت با کسری مواجه می‌شود. اگر کسری بودجه به علت افزایش مخارج دولت باشد با توجه به اینکه این نوع مخارج باعث افزایش تقاضای کل می‌شود، تورم ایجاد می‌شود. اگر کسری بودجه دولت از طریق استقرار از بانک مرکزی به صورت انتشار پول صورت گیرد، در نتیجه افزایش بدهی ملی و افزایش تقاضای کل بسیار شدید می‌شود و به علت افزایش نقدینگی، آثار نامساعد اقتصاد از قبیل تورم همراه خواهد شد.

درآمدها

درآمدهای مندرج در قانون محاسبات عمومی تحت سه عنوان تعریف شده‌اند. **درآمد عمومی:** عبارت است از درآمدهای وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و مالیات و سود سهام شرکت‌های دولتی و درآمد حاصل از انحصارات و مالکیت و سایر درآمدهایی که در قانون بودجه کل کشور تحت عنوان درآمد عمومی منظور می‌شود.

درآمد اختصاصی: عبارت است از درآمدهایی که به موجب قانون برای مصرف یا مصارف خاص در بودجه کل کشور تحت عنوان درآمد اختصاصی منظور می‌شود.

درآمد شرکت‌های دولتی: عبارت است از درآمدهایی که در قبال ارائه خدمات و یا فروش کالا و سایر فعالیت‌هایی که شرکت‌های مذکور به موجب قوانین و مقررات مجاز به انجام آن‌ها هستند و عاید آن شرکت‌ها می‌شود.

غیر از درآمدهای عنوان‌شده، واحدهای امور مالی در حساب‌های خود درآمد دیگری به نام درآمد خصوصی ثبت می‌کنند. وصول این درآمد برای امور مالی دستگاه‌ها جنبه تکلیفی دارد و به موجب آن برای دستگاه‌های دیگر وصول می‌شود و هیچ مقداری از آن در دستگاه مصرف نمی‌شود. برای مثال کسور ۵ و ۸ درصد بازنشستگی سهم کارکنان تابع قانون استخدام و وصول ۲ درصد کارآموزی از طرح‌های عمرانی از درآمدهای اختصاصی است که امور مالی باسیتی پس از دریافت به حساب‌های صندوق بازنشستگی سازمان فنی و حرفه‌ای و سازمان تأمین اجتماعی ارسال کند.

تولید ناخالص داخلی: عبارت است از ارزش ریالی کلیه کالاها و خدمات نهایی تولیدشده در یک اقتصاد در طول یک سال.

رشد اقتصادی: افزایش تولید ناخالص داخلی یک سال نسبت به سال قبل.

تاریخچه بودجه در جهان

انگلستان: در سال ۱۲۱۵ میلادی مقرر شد که مالیات‌ها و عوارض به تصویب دولت برسد. در سال ۱۳۴۴ میلادی نظارت مجلس بر مخارج عمومی و تصویب درآمدها و هزینه‌های دولت و سازمان‌های اداری شروع شد. تا سال ۱۶۱۶ میلادی این نظارت‌ها با مخالفت‌هایی مواجه می‌شد، اما در این سال با تصویب لایحه حقوق، حق مزبور تثبیت شد.

فرانسه: پس از انقلاب کبیر و در سال ۱۷۸۹ میلادی حق تصویب مالیات‌ها به مجلس داده شد و حق تصویب و نظارت بر اجرای بودجه در اواخر قرن ۱۹ پیش‌بینی شد.
آمریکا: اولین بودجه به صورت فعلی در سال ۱۹۱۴ میلادی پیشنهاد شد.

تاریخچه بودجه در ایران

در ایران و قبل از انقلاب مشروطیت هر شهرستان جداگانه بودجه‌ای داشت که به وسیله مستوفیان (مأموران وصول خزانه و حسابداران) زیر نظر وزیر مالیه تنظیم می‌شد. در مرکز کشور نیز بودجه‌ای تهیه می‌شد. بودجه لشکر و قشون به صورت جدا از سایر ارکان دولت تصویب می‌شد و در نهایت به تصویب پادشاه می‌رسید. با انقلاب مشروطیت (۱۲۸۵) و تدوین اولین قانون اساسی وضع مالیات و تصویب بودجه در صلاحیت مجلس شورای ملی قرار گرفت.

در ایران اولین بودجه به مفهوم امروزی را مرحوم صنیع الدوله هدایت وزیر مالیه وقت در سال ۱۲۸۹ تهیه کرد ولی وی قبل از تقدیم بودجه به مجلس ترور شد و وزیر بعدی بودجه تهیه‌شده را به نام او به مجلس پیشنهاد کرد. در این بودجه که عمده‌ترین بخش آن را مالیات بخش کشاورزی تشکیل می‌داد، درآمد ۱۶۰ ر ۱۴۱ ریالی و هزینه ۱۸۰ ر ۱۴۶ ریالی پیش‌بینی شده بود. بدین ترتیب اولین بودجه پیشنهادی ایران از کسری بودجه به میزان ۲۰ ر ۵۰ ریالی برخوردار بود.

این بودجه به تصویب مجلس نرسید و بعدها نیز بودجه‌ای پیشنهاد نشد و در صورت پیشنهاد شدن نیز، به تصویب مجلس نمی‌رسید. اولین بودجه‌ای که مجلس تصویب کرد، مربوط به سال ۱۳۰۲ است که در خرداد ۱۳۰۲ به تصویب مجلس رسید. روش صنیع الدوله تا سال ۱۳۲۰ که درآمدهای نفتی به بودجه تزریق شد، ادامه پیدا کرد و بعد از آن به صورت دیگری تدوین شد.

۳. پیشینه تحقیق

۳-۱. مطالعات داخلی

منظری حصار (۱۳۸۱) در مقاله‌ای تحت عنوان «الگوی برای تخصیص اعتبارات محرومیت‌زدایی» به ارائه مدلی ریاضی برای بهینه‌سازی تخصیص اعتبارات محرومیت‌زدایی به شهرستان‌های استان پرداخت. در این مقاله ضمن توجه و تعیین اهمیت و وزن شاخص‌های توزیع اعتبار عمرانی استانی به شهرستان‌های استان، فاصله وضع موجود هر شهرستان تا وضع ایدئال تعیین شد.

جدیدی میان‌دستی (۱۳۸۳) در مقاله‌ای تحت عنوان «توزیع متعادل منابع مالی به روش سطح‌بندی توسعه مناطق» به ارائه روشی برای توزیع بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای با توجه به تفاوت‌های استانی با چهار رویکرد پرداخت. تمرکززدایی حکم می‌کند که توزیع اعتبارات در بین شهرستان‌های استان، توسط نهاد استانی انجام شود و کنترل توزیع و نحوه استفاده از آن بر اساس ضوابطی یکسان در کشور به شکل متمرکز انجام شود. نتایج نشان می‌دهد که حجم اعتبارات با ضرایب مشخص شده ارتباط نداشته است.

دلآوری و بصیر (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «تأثیر بی‌ثباتی اقتصادی و کسری (مازاد) بودجه بر رشد اقتصادی ایران» به بررسی تأثیر بی‌ثباتی اقتصادی و کسری بودجه بر رشد اقتصادی ایران طی دوره (۱۳۸۵-۱۳۵۲) پرداخته‌اند و برای تبیین آماری آن از مدل هم‌جمعی و تصحیح خطای برداری (VECM) استفاده کرده‌اند. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد تأثیر نسبت کسری بودجه واقعی دولت به GDP، بر رشد اقتصادی در کوتاه‌مدت و بلندمدت منفی و معنادار بوده است.

رجبی (۱۳۹۱) پژوهشی تحت عنوان «برنامه‌ریزی آرمانی، رویکردی اثربخش در بودجه‌ریزی و تخصیص بهینه منابع مالی (مطالعه موردی: تخصیص بودجه وزارت بهداشت و درمان به استان‌های کشور» انجام داد. در این مطالعه برای تخصیص بهینه بودجه به استان‌های کشور، ابتدا به وسیله شاخص‌سازی، موقعیت هر استان نسبت به سایر استان‌ها تعیین شد؛ سپس با توجه به اولویت‌های مورد نظر، الگوی تخصیص بودجه، با روش برنامه‌ریزی آرمانی طراحی و بر این اساس بودجه سالانه این وزارت بهداشت و درمان به استان‌های کشور تخصیص داده می‌شود.

صادقی (۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی رابطه بلندمدت بین مخارج آموزشی، بهداشتی، امنیت و رفاه اجتماعی و رشد اقتصادی در کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی» با بهره‌گیری از مدل رشد درون‌زا تأثیر ترکیب مخارج دولت بر رشد اقتصادی ۵۷ کشور عضو سازمان کنفرانس اسلامی طی سال‌های ۲۰۱۰-۱۹۷۰ را بررسی می‌کند. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که مخارج آموزشی و رفاه اجتماعی تأثیر مثبت بر رشد اقتصادی کشورهای مورد مطالعه دارد.

غلامی و هژبر کیانی (۱۳۹۳) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی موقعیت چرخه تجاری در ایران و تأثیر آن بر کارایی برنامه‌های محرک مالی و سرمایه‌گذاری» آثار موقعیت چرخه تجاری بر کارایی برنامه‌های محرک مالی و سرمایه‌گذاری در ایران را بررسی کردند. بدین منظور، در ابتدا ادوار

تجاری با استفاده از روش فیلترینگ هودریک- پرسکات و داده‌های سال‌های ۱۳۳۸ الی ۱۳۹۱ را استخراج کردند؛ سپس اثرات شوک‌های برنامه‌های محرک مالی (افزایش مخارج دولت و کاهش مالیات) بر رشد اقتصادی با استفاده از الگوی VAR استان‌های شامل سه متغیر تولید ناخالص داخلی، مخارج دولت و مالیات با فرض مالیات ناهمسانی جملات اختلال در دو رژیم مذکور و استخراج توابع عکس‌العمل آنی و تجمعی را بررسی کردند. نتایج بیانگر این است که کارایی برنامه‌های محرک مالی دولت به موقعیت چرخه تجاری وابسته است. به طوری که برنامه محرک مالی به صورت افزایش مخارج دولت و کاهش مالیات به ترتیب در رکود و رونق کارا تر هستند.

محنت‌فر (۱۳۹۴) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی اثر مخارج دولت بر سرمایه‌گذاری خصوصی در ایران» به بررسی اثر مخارج دولت بر سرمایه‌گذاری خصوصی در ایران پرداخته است. نتایج حاصل از به‌کارگیری روش هم‌جمعی جوهانسون و الگوی تصحیح خطا در دوره (۱۳۹۱-۱۳۳۸) بیانگر این است که سرمایه‌گذاری دولتی اثر مثبت و مخارج مصرفی دولت اثر منفی و معناداری بر سرمایه‌گذاری خصوصی داشته است.

حقیقت و محرم جودی (۱۳۹۵) در مقاله‌ای با عنوان «تأثیر شوک مخارج دولتی بر رشد تولید ناخالص داخلی در ایران» با بهره‌گیری از الگوی خودرگرسیون با وقفه‌های توزیعی به بررسی تأثیرات شوک مخارج دولتی بر تولید ناخالص داخلی در اقتصاد ایران طی سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۵۰ پرداختند و به این نتیجه رسیدند که تأثیر شوک مخارج دولتی جاری بر تولید ناخالص داخلی معنادار نیست. در حالی که شوک مخارج دولتی با یک وقفه، دارای تأثیر مثبت و معنادار بر GDP است. ضریب جمله تصحیح خطا منفی و معنادار بوده و نشان می‌دهد در صورت وارد شدن شوک و انحراف از تعادل، در هر دوره ۱۲ درصد از عدم تعادل کوتاه‌مدت برای رسیدن به تعادل بلندمدت تعدیل می‌شود. پیشنهاد می‌شود دولت مخارج خود را بیش از حد بالا نبرد؛ زیرا این امر باعث ایجاد رابطه معکوس بین اندازه مخارج دولت و تولید ناخالص داخلی شده و رشد اقتصادی را کاهش می‌دهد.

۲-۳. مطالعات خارجی

یامانو و اکاوارا (۲۰۰۰) در مقاله‌ای تحت عنوان «تخصیص منطقه‌ای سرمایه‌گذاری عمومی: کارایی یا تساوی؟» اثر سرمایه‌گذاری عمومی بر روی اقتصاد منطقه‌ای برای ۴۷ استان ژاپن با استفاده از داده‌های سری زمانی طی دوره ۱۹۹۴-۱۹۷۰ را مورد آزمون قرار دادند. آن‌ها تبادل بین تخصیص کارآمد و عادلانه سرمایه‌گذاری عمومی را شرح می‌دهند. نتایج نشان می‌دهد سیاست مؤثر برای تخصیص بودجه بر این اساس است که استان‌های که GDP آن‌ها بالاتر است، سرمایه بیشتری به آن‌ها تعلق می‌گیرد؛ چرا که بهره‌وری نهایی سرمایه در این استان‌ها افزایش یافته است. در حالی که در استان‌های کمتر توسعه یافته کاهش پیدا کرده است.

لیسمان و کاسلر (۲۰۰۹)^۲ در مقاله‌ای تحت عنوان «توزیع مجدد و نابرابری منطقه‌ای» توزیع بودجه را با استفاده از اطلاعات بین کشورها و داده‌های پانل برای کشورهای OECD طی دوره ۲۰۰۰-۱۹۸۲ آزمون قرار داده‌اند. توزیع بودجه با هدف برابری استانداردهای زندگی در میان استان‌ها انجام می‌گیرد. این توزیع بودجه به منظور تقویت قدرت مالی استان‌های فقیر و محروم است. در این مقاله یک مدل ارائه می‌شود که اگر توزیع بودجه به صورت برابر انجام نگیرد، مردم از استان‌هایی با درآمد کم به استان‌هایی که دستمزدهای بالاتر به آن‌ها پرداخت می‌شود، مهاجرت می‌کنند. اگر دولت فدرال توزیع بودجه را به صورت برابر بین مناطق فقیر و غنی توزیع کند، تصمیم برای مهاجرت کمتر و نابرابری‌ها کاهش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد که رابطه مثبت بین انتقالات درون منطقه‌ای و نابرابری‌های منطق‌های وجود دارد.

سول اوله^۳ (۲۰۰۹) در مقاله‌ای تحت عنوان «توزیع مجدد بین منطقه‌ای از طریق سرمایه‌گذاری زیرساخت‌ها: تاکتیکی یا برنامه‌ای» معادله‌ای با استفاده از داده‌های پنل برای کشور اسپانیا در طول دوره ۲۰۰۴-۱۹۶۴ تخمین زده است. متغیرهایی که در این پژوهش استفاده شده است به دو متغیر اقتصادی و سیاسی تقسیم می‌شود. متغیرهای اقتصادی شامل درآمد سرانه، تولید ناخالص سرانه، وضعیت جغرافیایی و متغیرهای سیاسی شامل، احزاب منطقه‌ای، رأی حاشیه و حاشیه قیمت هستند.

1. Yamano & Ohkawara
2. Lessmann & Kasler
3. Solle-Olle

نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان می‌دهد که در این کشور سیاست تاکتیکی معیار توزیع بودجه است و مناطقی از بودجه سهم بیشتری را دارند که دارای قدرت سیاسی بیشتری هستند.

عبدالرحمان^۱ (۲۰۱۲) در مقاله‌ای با عنوان «رابطه بین کسری بودجه و رشد اقتصادی مالزی طی دوره (۲۰۱۲-۲۰۰۰)» از مدل خود رگرسیون با وقفه‌های توزیعی (ARDL) برای تحلیل اثرات کوتاه مدت و بلندمدت کسری بودجه و رشد اقتصادی استفاده کرد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد کسری بودجه در کوتاه مدت و بلندمدت اثر منفی و معناداری بر رشد اقتصادی مالزی دارد.

محمودزاده و همکاران (۲۰۱۳) در مقاله‌ای به «بررسی مقایسه‌ای اثرات برون رانی مخارج مالی در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته» پرداخته‌اند. نتایج حاصل از به کارگیری روش داده‌های تابلویی در دوره (۲۰۰۹-۲۰۰۰) بیانگر این است که کشش مخارج سرمایه گذاری خصوصی نسبت به مخارج سرمایه گذاری دولت در هر دو گروه از کشورها مثبت است.

صبرا^۲ (۲۰۱۶) با بهره‌گیری از روش داده‌های تابلویی پویا و تخمین زنده گشتاور تعمیم یافته به «بررسی تأثیر مخارج دولت بر رشد اقتصادی کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا» طی سال‌های ۲۰۱۳-۱۹۷۷ می‌پردازد. یافته‌های مطالعه نشان می‌دهد بین مخارج دولت و رشد اقتصادی رابطه غیرخطی برقرار بوده و افزایش بیش از حد مخارج دولت تأثیر منفی و معنی دار بر رشد اقتصادی در کشورهای مورد مطالعه دارد.

۴. ادبیات موضوع

۴-۱. پیامدهای کاهش اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای

عدم تحقق بودجه عمرانی پیامدهای نامطلوبی را به همراه دارد که از جمله می‌توان به طولانی شدن زمان ساخت پروژه‌های عمرانی، افزایش هزینه ساخت با طولانی شدن زمان ساخت، کاهش بهره‌وری، کاهش عمر مفید پروژه‌ها، اتلاف منابع و... اشاره کرد. اثرات اقتصادی کاهش اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و عدم تخصیص به موقع آن به شرح ذیل است.

1. AbdRahman
2. Sabra

کاهش رشد اقتصادی: مهم‌ترین تأثیر کاهش بودجه عمرانی روی اشتغال و رشد اقتصادی است. به طوری که سرمایه‌گذاری روی طرح‌های عمرانی می‌تواند چرخ اقتصاد را با کمترین عوارض منفی به گردش دریاورد و در مقابل، عدم رونق طرح‌های عمرانی موجب تشدید رکود اقتصادی شود.

توقف یا کاهش تولید در صنعت و خدمات: با تعطیلی و رکود طرح‌های عمرانی، واحدهای زیادی از صنایع مختلف مخصوصاً در مقیاس‌های کوچک و متوسط تعطیل یا با کاهش چشمگیر ظرفیت تولیدی روبه‌رو شده‌اند. برای مثال ۳۰۰ صنعت کوچک و بزرگ از سیمان و گچ و در و پنجره گرفته تا صنعت فولاد، صنعت مصنوعات فلزی، صنعت ماشین‌سازی، صنعت تجهیزات و ابزارسازی، صنعت تجهیزات برقی و... با رکود ساخت‌وساز دچار کاهش تولید می‌شوند.

افزایش بیکاری و نابودی شاغلان فصلی: زنجیره به هم پیوسته مشکلات ناشی از رکود طرح‌های عمرانی در حالی است که مرکز پژوهش‌های مجلس در سال ۱۳۹۵ در گزارشی بیان می‌کند که با ادامه روند فعلی (مشکلات مربوط به رشد اقتصادی و رکود)، آمار بیکاران تا سال ۱۴۰۰ به ۱۱ میلیون نفر خواهد رسید.

سوق دادن جریان نقدینگی به بخش‌های غیرمولد: با رکود طرح‌های عمرانی جریان نقدینگی به بخش‌های غیرمولدی چون طلا و سکه، بازار ارز، سوداگری در بخش مسکن و زمین و... وارد می‌شود.

ورشکستگی مالی پیمانکاران: عدم وصول مطالبات موجب ورشکستگی کامل شرکت‌های پیمانکاری و شرکت‌های مهندسی مشاور می‌شود. فرسودگی و راکد ماندن سرمایه‌های هنگفتی در قالب ماشین‌آلات سنگین و تجهیزات اجرای طرح‌های عمرانی نیز از دیگر ضررهایی است که پیمانکاران در دوره رکود طرح‌های عمرانی متحمل می‌شوند.

۴-۲. ضرورت و اهمیت پژوهش

سرمایه‌گذاری عمرانی دولت مقدمه اصلی برای حضور بخش خصوصی مولد و کاراست. افزایش شدید هزینه‌های جاری و کاهش بودجه‌های عمرانی و عدم رعایت قانون در تهیه و اجرای پروژه‌های عمرانی، طی سالیان دراز، حجم عظیمی از پروژه‌های ناتمام را بر اقتصاد ملی تحمیل کرده و سبب شده است تا دوره احداث، بسیار طولانی شود. این پدیده، تورمی بوده و باعث کندی نرخ رشد است؛ و بدیهی است که نارضایتی اجتماعی و کاهش مشروعیت و اقتدار سیاسی نیز از

ثمرات آن است. در این راستا چون استان لرستان از نظر زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری جزء محروم‌ترین استان‌های کشور است، از این موضوع دچار آسیب جدی‌تری نسبت به سایر استان‌ها شده و بر عقب‌افتادگی این استان از قافله توسعه‌یافتگی تأثیر چشمگیری داشته است. لذا در این پژوهش برآنیم که آمار و اطلاعات مربوط به بودجه عمرانی استان‌های کشور را طی چندین سال متوالی تجزیه و تحلیل کنیم و سپس رابطه بین بودجه دولت و متغیرهای کلان اقتصادی از جمله تولید ناخالص داخلی، بیکاری، درآمد سرانه و درآمدهای مالیاتی استان‌های کشور با تأکید بر استان لرستان را مورد واکاوی قرار داده و راهکارهای لازم جهت جلوگیری از ادامه این روند را ارائه کنیم.

۵. اعتبارات عمرانی استان‌های کشور

دولت از دو منبع برای اجرای طرح‌های عمرانی هزینه می‌کند؛ اول، درآمد حاصل از صادرات نفت و دوم، درآمد حاصل از مالیات و سایر درآمدها. متأسفانه آمارهای در دسترس نشان می‌دهد از سال ۱۳۸۰ به بعد، صدها طرح عمرانی منابع دوگانه را به خود اختصاص داده‌اند، ولی به نتیجه نرسیده‌اند و سودشان به مردم برنگشته است. این اتفاق موجب شده پول مردم در طرح‌های عمرانی ناتمام هزینه شود. مزیت‌های اجرای طرح‌های عمرانی، رونق اقتصادی و توسعه سرمایه‌گذاری، ایجاد تقاضا برای خدمات بخش خصوصی و ایجاد اشتغال است. بر اساس برآورد بانک جهانی هر ۱۰ درصد افزایش در دارایی‌های زیرساختی، ۱ درصد افزایش در تولید ناخالص داخلی را در دارد.

متأسفانه طی سال‌های اخیر به دلیل کاهش قیمت جهانی نفت، درآمدهای نفتی ایران نیز کاهش فراوانی داشته است؛ بنابراین درآمدهای نفتی طبق پیش‌بینی‌های انجام‌شده تحقق نیافت. از سویی دیگر، به دلیل مشکلات اقتصادی موجود و افت بسیاری از کسب‌وکارها تحت تأثیر تحریم‌های اقتصادی، درآمدهای دولت از محل مالیات‌ها نیز طبق پیش‌بینی‌ها پیش نرفت و بنابراین درآمدهای دولت از میزان پیش‌بینی‌شده بسیار کمتر رقم خورد. از این رو اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای همه استان‌های کشور نیز کاهش یافت.

در جدول زیر، اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸، رشد آن، سهم و رتبه هر یک از استان‌ها داده شده است.

جدول ۱. اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸
(میلیارد ریال)

رتبه استان	سهم اعتبارات تملک کشور در سال ۹۸	درصد رشد تملک ۹۸ نسبت به ۹۱	۱۳۹۸	۱۳۹۷	۱۳۹۶	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۱	استان
-	-	۵۹.۹	۱۲۰.۸۵۶	۱۰۹.۱۴۴	۱۳۹.۹۱۳	۷۱.۰۰۰	۵۴.۴۵۰	۶۱.۰۲۷	۷۵.۵۹۳	کشور
۲۵	۱.۵	۲۵.۳	۱.۸۵۲	۱.۶۸۱	۲.۵۵۸	۱.۴۷۰	۱.۱۱۹	۱.۱۳۰	۱.۴۷۸	مرکزی
۱۷	۲.۴	۳۳.۲	۲.۹۴۶	۲.۷۴۹	۴.۱۰۰	۲.۱۷۰	۱.۶۷۳	۱.۷۲۹	۲.۲۱۱	گیلان
۱۴	۲.۸	۳۰.۸	۳.۴۲۸	۳.۸۴	۵.۲۵۲	۳.۰۱۰	۲.۲۴۱	۲.۳۱۴	۲.۶۲۱	مازندران
۱۱	۳.۰	۳۰.۴	۳.۶۷۹	۳.۲۸۴	۵.۲۰۱	۲.۹۷۵	۲.۱۶۴	۲.۳۱۱	۲.۸۲۳	آذربایجان شرقی
۷	۴.۹	۱۰.۶۷	۵.۹۱۱	۵.۷۴۷	۵.۵۷۹	۳.۵۲۰	۱.۹۲۷	۲.۱۸۸	۲.۵۵۹	آذربایجان غربی
۱۶	۲.۵	۱۷.۹	۲.۹۶۹	۲.۷۳۴	۴.۰۱۸	۱.۹۶۰	۱.۵۴۸	۱.۶۹۹	۲.۵۱۹	کرمانشاه
۱	۱۵.۶	۱۲۶.۷	۱۸.۱۷۵	۱۸.۳۲۶	۱۵.۰۶۰	۵.۹۵۰	۴.۹۷۵	۶.۳۸۴	۸.۳۲۵	خوزستان
۳	۵.۶	۶۰.۳	۶.۸۱۶	۶.۱۳۸	۹.۳۲۶	۴.۶۸۳	۳.۶۲۷	۴.۱۳۵	۴.۲۵۳	فارس
۶	۵.۱	۸۶.۶	۶.۲۱۱	۶.۱۵۳	۶.۶۲۴	۳.۱۵۰	۲.۴۶۰	۲.۷۰۳	۳.۳۲۸	کرمان
۵	۵.۴	۴۲.۶	۶.۵۳۲	۵.۶۸۲	۷.۹۲۵	۴.۰۶۰	۳.۲۰۴	۳.۵۵۷	۴.۵۸۰	خراسان رضوی
۱۰	۳.۱	۲۰.۲	۳.۷۰۹	۳.۳۰۹	۵.۱۴۸	۳.۰۱۰	۲.۲۴۰	۲.۳۹۰	۳.۰۸۵	اصفهان
۶	۳.۵	۸۶.۶	۴.۲۱۲	۳.۸۴۲	۵.۳۴۰	۲.۴۵۰	۱.۹۱۵	۲.۳۰۵	۲.۲۵۷	هرمزگان
۲	۶.۷	۱۰۷.۵	۸.۱۵۰	۷.۸۲۵	۸۴۵	۳.۵۰۰	۲.۸۳۵	۳.۳۲۶	۳.۹۲۸	سیستان و بلوچستان
۱۲	۳.۰	۷۱.۵	۳.۶۱۳	۳.۴۳۹	۴.۲۰۸	۱.۶۸۰	۱.۳۵۷	۱.۵۶۱	۲.۰۱۷	کردستان
۲۳	۱.۶	۱۳.۲	۱.۹۴۹	۱.۸۲۲	۲.۸۴۳	۱.۳۳۰	۱.۰۰۶	۱.۰۶۶	۱.۷۲۱	همدان
۱۳	۲.۹	۳۴.۴	۳.۵۰۹	۳.۱۷۲	۴.۸۹۶	۲.۳۱۰	۱.۸۱۴	۱.۹۱۷	۲.۶۱۲	لرستان
۱۸	۲.۲	۵۷.۷	۲.۶۲۹	۲.۴۰۲	۳.۲۰۲	۱.۲۹۵	۱.۰۱۱	۱.۱۸۹	۱.۶۶۷	ایلام
۲۴	۱.۶	۲۱.۰	۱.۹۰۷	۱.۷۶۴	۲.۶۰۹	۱.۱۹۰	۹۰.۸	۹۹۹	۱.۵۷۶	زنجان
۲۷	۱.۴	۳۶.۲	۱.۶۶۷	۱.۵۰۰	۲.۵۰۵	۱.۰۵۰	۷۵۴	۸۰.۶	۱.۲۲۴	چهارمحال و بختیاری
۹	۳.۲	۱۰۹.۳	۳.۸۱۶	۳.۶۱۱	۴.۴۳۶	۱.۷۸۵	۱.۳۹۲	۱.۵۰۴	۱.۸۲۳	کهگیلویه و بویراحمد
۳۰	۱.۱	۲۳.۶	۱.۳۴۶	۱.۲۰۳	۲.۱۰۴	۱.۰۸۵	۷۴۶	۷۳۶	۱.۰۸۹	سمنان
۲۶	۱.۵	۴۲.۵	۱.۸۳۴	۱.۸۳۵	۲.۴۳۳	۱.۲۲۵	۹۱۶	۹۲۵	۱.۰۲۸۷	یزد
۴	۵.۶	۹۱.۲	۶.۷۷۷	۵.۵۹۶	۸.۹۴۲	۳.۵۷۰	۲.۹۳۱	۴.۰۸۶	۳.۵۴۵	بوشهر
۱۵	۲.۶	۱۲.۰	۳.۱۶۳	۲.۶۴۹	۴.۶۴۷	۳.۱۱۵	۲.۳۶۳	۲.۲۸۹	۲.۸۲۶	تهران
۲۲	۱.۶	۴۰.۸	۱.۹۹۲	۱.۸۱۳	۳.۰۲۸	۱.۴۰۰	۱.۰۳۳	۱.۰۱۷	۱.۴۱۵	اردبیل

ادامه جدول ۱. اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸
(میلیارد ریال)

استان	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	درصد رشد تملک ۹۸ نسبت به ۹۱	سهم اعتبارات تملک کشور در سال ۹۸	رتبه استان
قم	۱,۱۱۰	۸۲۹	۸۸۸	۱,۱۲۰	۱,۸۷۲	۱,۳۲۳	۱,۳۴۳	۲۰.۹	۱.۱	۳۱
قزوین	۱,۲۸۹	۹۰۳	۸۸۲	۱,۱۵۵	۲,۲۰۶	۱,۳۷۴	۱,۵۲۶	۱۸.۴	۱.۳	۲۸
گلستان	۱,۷۰۱	۱,۳۴۵	۱,۲۹۱	۱,۶۱۰	۳,۵۹۶	۲,۳۴۱	۲,۴۸۵	۴۶.۱	۲.۱	۲۰
خراسان شمالی	۱,۳۷۷	۱,۲۵۲	۱,۱۲۶	۱,۳۶۵	۳,۱۶۵	۱,۹۲۶	۲,۱۱۸	۵۳.۸	۱.۸	۲۱
خراسان جنوبی	۱,۵۳۹	۱,۳۹۲	۱,۱۴۲	۱,۵۴۷	۳,۹۴۶	۲,۳۱۲	۲,۴۸۶	۶۱.۶	۲.۱	۱۹
البرز	۱,۴۱۶	۹۵۲	۹۶۴	۱,۲۶۰	۲,۲۸۸	۱,۲۰۷	۱,۴۰۴	-۰.۸	۱.۲	۲۹

مأخذ: قانون بودجه کل کشور

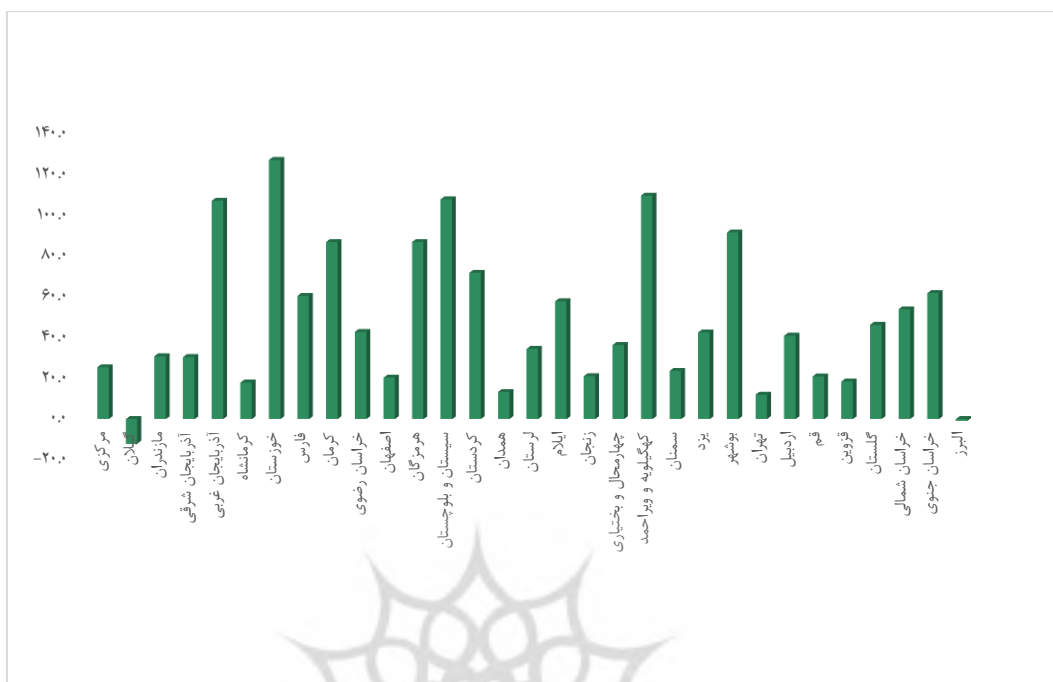
میزان اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور در سال ۱۳۹۱ مبلغ ۷۵۵۹۳ میلیارد ریال بوده که با رشد ۶۰ درصدی به مبلغ ۱۲۰۸۵۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ افزایش یافته است. این در حالی است که بودجه جاری دولت در این مدت بیش از ۲۲۰ درصد رشد داشته است. دلیل رشد هزینه‌های جاری این است که طبق روال، به محض کسری بودجه، بخش عمرانی قربانی بخش جاری می‌شود و دولت به اصلاح بودجه می‌پردازد. البته راهکارهایی برای جلوگیری از این کار وجود دارد. یکی از راهکارهای حل این معضل، واگذاری پروژه‌های عمرانی به بخش خصوصی در قالب مشارکت عمومی و خصوصی و احتمالاً جذب سرمایه‌گذاری خارجی است. این راهکار سبب می‌شود تا علاوه بر رونق اقتصادی و توسعه بخش خصوصی، این بودجه از محل درآمدهای دولتی به مرور حذف شده و از طریق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و حتی سرمایه‌گذاری خارجی تأمین شود که باز هم در استان‌های توسعه‌یافته مورد استقبال قرار می‌گیرد؛ اما استان‌های کمتر توسعه‌یافته نظیر لرستان به دلیل عدم وجود زیرساخت‌ها مانند حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای مناسب، پروازهای هواپیمایی منظم و غیره، عدم وجود صنایع مادر و در نتیجه عدم شکل‌گیری زنجیره‌های تولیدی و خوشه‌های صادراتی، کمبود منابع مالی و اعتباری جهت پرداخت تسهیلات به سرمایه‌گذاران و همچنین در نظر نگرفتن معافیت‌ها و مشوق‌های ویژه جهت جذب سرمایه‌گذاران در این استان‌ها، علی‌رغم برخورداری از منابع طبیعی و موهبت‌های خدادادی اقبالی برای جلب توجه بخش خصوصی ندارند. بالاترین رشد اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای طی سال‌های مورد بررسی در بین استان‌های کشور مربوط به استان خوزستان بوده که از مبلغ ۸۳۲۵ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۱ با

۱۲۷ درصد رشد به مبلغ ۱۸۸۷۵ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ رسیده و به‌تنهایی ۱۵.۶ کل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور را به خود اختصاص داده است.

پایین‌ترین رشد اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در بین استان‌های کشور مربوط به استان البرز بوده که با رشد منفی ۰.۸ درصدی از مبلغ ۱.۴۱۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۱ به مبلغ ۱.۴۰۴ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ کاهش یافته است.

کمترین اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور با سهم ۱.۱ درصد متعلق به استان‌های قم و سمنان است.

بیشترین اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور با سهم ۲۲.۳ درصد متعلق به استان‌های خوزستان و سیستان و بلوچستان است. میزان اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای استان لرستان در سال ۱۳۹۱ مبلغ ۲۶۱۱ میلیارد ریال بوده که با ۳۴.۴ درصد رشد به مبلغ ۳۵۰۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ رسیده و در رتبه ۲۵ ام استان‌های کشور قرار دارد. در حالی که میانگین رشد این نوع اعتبارات در کشور حدود ۶۰ درصد بوده است و استان خوزستان که دارای بالاترین رشد این اعتبارات است، چهار برابر لرستان رشد داشته است که اجحاف مسلم در حق این استان است. این موضوع باعث راکد ماندن پروژه‌های زیرساختی استان شده و موجب شده تا وضعیت شاخص‌های کلان اقتصادی استان از وضعیت مطلوب بیش‌ازپیش فاصله بگیرند.

نمودار ۱. مقایسه رشد اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای سال ۱۳۹۸ نسبت به سال ۱۳۹۱

کمیبود اعتبارات بودجه‌ای در سال‌های گذشته باعث تزریق بودجه قطره‌چکانی به پروژه‌های انبوه نیمه‌تمام شده که طولانی شدن دوره ساخت این پروژه‌ها را به دنبال داشته است. طبق آمارها حدود ۶۵ درصد از طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ملی در زمان‌بندی خود به اتمام نرسیده و طول دوره ساخت این طرح‌ها به ۱۲ سال افزایش یافته است.

هرچند از ابتدای دولت یازدهم رویکرد تازه‌ای برای تخصیص اعتبارات عمرانی بر اساس اولویت‌بندی طرح‌ها و پیشرفت فیزیکی آن‌ها اعمال شد، اما به دلیل بالا بودن تعداد پروژه‌های نیمه‌تمام، همچنان اقتصاد ملی و بودجه در گیر مصائب این بخش است.

۶. بررسی مقایسه‌ای اعتبارات جاری استان‌های کشور

۶-۱. اعتبارات جاری

پس از تشدید تحریم‌های نفتی و حذف نفت از بودجه، تحقق آرمان اقتصاد بدون نفت در صدر اولویت‌های کشور قرار گرفت. در این راستا مطالب و مباحث مختلفی در محافل علمی، رسانه‌ای و سیاست‌گذاری مطرح شد. یکی از این موضوعات ضرورت صرفه‌جویی در هزینه‌های دولت و

کاهش هزینه‌ها متناسب با کاهش درآمدهای نفتی است، اما به نظر می‌رسد تحقق این امر چندان آسان و ممکن نیست.

هزینه‌های دولت نشان می‌دهد که ماهیت آن‌ها به گونه‌ای است که چسبندگی به پایین دارند و در کوتاه‌مدت نمی‌توان کاهش قابل ملاحظه‌ای در آن‌ها ایجاد کرد؛ اما مروری بر انواع هزینه‌های دولت صحت آن را به راحتی اثبات می‌کند.

در دو دهه اخیر همواره ۶۰ تا ۷۰ درصد از کل هزینه‌های دولت مربوط به هزینه‌های جاری بوده است. هزینه‌های جاری دولت نیز در هفت فصل دسته‌بندی می‌شود که دو فصل جبران خدمت کارکنان (حقوق و دستمزد) و رفاهی به تنهایی بیش از بیشترین سهم از هزینه‌های جاری را به خود اختصاص داده‌اند. این دو فصل نیز همه‌ساله رشد دارند و امکان کاهش حقوق و یا مخارج رفاهی وجود ندارد؛ بنابراین دولت تنها در یک سوم هزینه‌های جاری خود می‌تواند صرفه‌جویی کند که قطعاً رقم بالایی نخواهد بود.

در مورد صرفه‌جویی در هزینه‌های عمرانی نیز باید توجه داشت که در سال‌های اخیر بخش قابل توجهی از این هزینه‌ها به صورت اوراق پرداخت شده و دولت با انتشار اوراق خزانه و بدهی این بخش را پیش برده و پولی بابت آن پرداخت نکرده است؛ بنابراین صرفه‌جویی در این بخش نیز کمکی به دولت نخواهد کرد. به این نکته هم باید توجه کرد که بودجه عمرانی در سال‌های اخیر، ۱۰ تا ۱۵ درصد اعتبار لازم برای اتمام طرح‌های عمرانی نیمه‌تمام بوده که در عمل در اکثر سال‌ها نیز به طور کامل تخصیص داده نشده است.

بنابراین عملاً امکان کاهش هزینه‌های دولت در کوتاه‌مدت وجود ندارد و از این طریق نمی‌توان به تحقق بودجه بدون نفت کمک کرد، لذا به جای پرداختن به کاهش هزینه‌های دولت باید به کاهش تصدی‌گری دولت، واگذاری امور به بخش خصوصی و افزایش درآمدهای مالیاتی معطوف بود که در این راستا جهت برنامه‌ریزی در آینده، باید از هم‌اکنون از تکرار اشتباهات گذشته و عدم توازن در توزیع (به‌ویژه اعتبارات تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای) جلوگیری کرد.

در جدول زیر اعتبارات جاری استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸، رشد، سهم و رتبه استان در بین استان‌های کشور داده شده است.

جدول ۲. میزان اعتبارات جاری کشور از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۸ استان‌های کشور (میلیارد ریال)

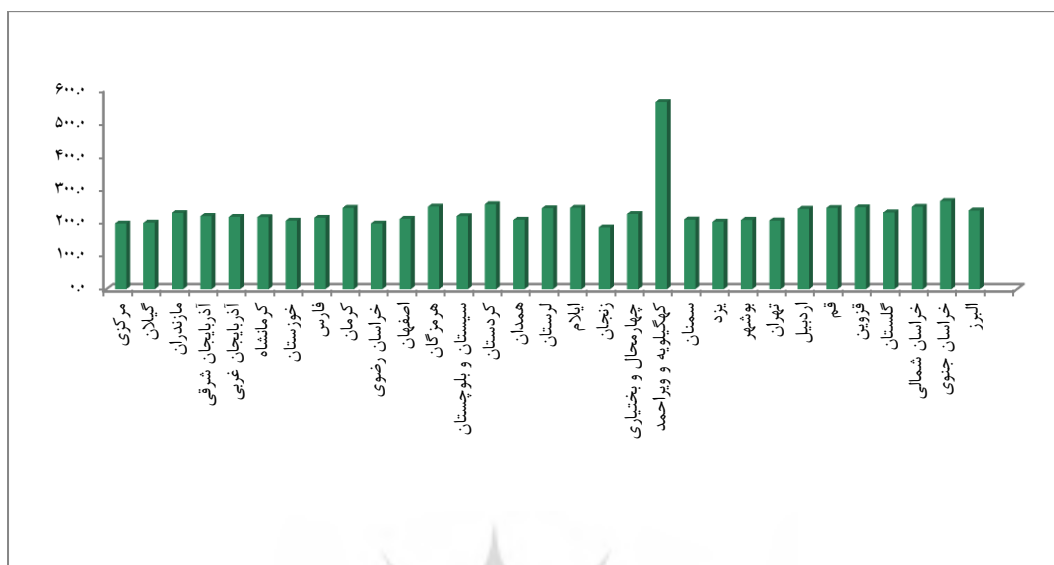
استان	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	۱۳۹۸	رشد اعتبارات جاری سال ۹۸ نسبت به سال ۹۱	اعتبارات کشور در سال ۹۸	رتبه استان
کشور	۳۹۸۲۰	۴۴۸۱۷	۶۳۰۴۵۷	۸۳۰۹۴۰	۸۶۰۲۴۰	۱۰۱۰۵۵۴	۱۲۷۰۵۲۳	۲۲۰۰۳	-	-	-
مرکزی	۹۴۲	۱۰۰۳۰	۱۰۴۸۱	۱۰۰۰۸	۱۰۰۰۹	۲۰۳۴۵	۲۸۰۰۴	۱۹۷۰۶	۲۰۲	۲۰۲	۲۱
گیلان	۱۰۷۸۰	۲۰۴۴۴	۲۸۱۱۹	۳۰۲۵۰	۳۰۷۷۵	۴۰۴۲۹	۵۰۳۳۴	۱۹۹۰۶	۴۰۲	۴۰۲	۸
مازندران	۲۰۸۵	۲۰۵۶۸	۳۰۵۱۸	۴۰۲۳۹	۴۰۳۳۱	۵۰۶۱۱	۶۰۸۷۲	۲۲۹۰۵	۵۰۴	۵۰۴	۴
آذربایجان شرقی	۱۰۶۴۲	۱۰۸۱۷	۲۰۶۱۳	۳۰۰۱۲	۳۰۱۲۰	۴۰۲۳۸	۵۰۲۴۷	۲۱۹۰۵	۴۰۱	۴۰۱	۹
آذربایجان غربی	۱۰۵۵۲	۱۰۷۱۸	۲۰۴۱۸	۲۰۸۷۵	۳۰۳۶۰	۳۰۹۷۰	۴۰۹۱۶	۲۱۶۰۸	۳۰۹	۳۰۹	۱۰
کرمانشاه	۱۰۴۱۸	۱۰۵۶۲	۲۰۲۱۶	۲۰۷۳۶	۳۰۰۳۹	۳۰۵۸۳	۴۰۴۸۴	۲۱۶۰۳	۳۰۵	۳۰۵	۱۱
خوزستان	۲۰۲۱۷	۲۰۵۵۴	۳۰۴۵۴	۴۰۰۷۹	۴۰۷۰۳	۵۰۳۹۹	۶۰۷۷۸	۲۰۵۰۸	۵۰۳	۵۰۳	۵
فارس	۲۰۳۵۴	۲۰۷۰۴	۳۰۷۱۲	۴۰۴۶۹	۵۰۲۳۱	۶۰۰۲۸	۷۰۴۰۵	۲۱۴۰۵	۵۰۸	۵۰۸	۲
کرمان	۱۰۶۶۰	۱۰۸۴۹	۲۰۶۹۰	۳۰۲۳۶	۳۰۹۵۹	۴۰۶۵۱	۵۰۷۱۹	۲۴۴۰۶	۴۰۵	۴۰۵	۷
خراسان رضوی	۲۰۴۵۲	۲۰۵۸۷	۳۰۷۶۹	۴۰۲۷۳	۵۰۰۷۹	۵۰۹۵۶	۷۰۲۹۷	۱۹۷۰۶	۵۰۷	۵۰۷	۳
اصفهان	۲۰۰۵۴	۲۰۳۱۸	۳۰۱۴۷	۳۰۵۵۲	۴۰۴۱۱	۵۰۱۸۲	۶۰۳۸۷	۲۱۱۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۶
هرمزگان	۹۸۹	۱۰۱۰۴	۱۰۵۴۹	۱۰۸۱۱	۲۰۲۹۴	۲۰۷۸۵	۳۰۴۴۶	۲۴۸۰۳	۲۰۷	۲۰۷	۱۶
سیستان و بلوچستان	۱۰۳۶۷	۱۰۵۰۴	۲۰۱۶۳	۲۰۶۳۸	۲۰۹۲۶	۳۰۵۷۱	۴۰۳۶۵	۲۱۹۰۳	۳۰۴	۳۰۴	۱۲
کردستان	۱۰۰۱۸	۱۰۱۰۹	۱۰۶۰۱	۱۲۰۳۲۲	۲۰۶۷۸	۲۰۹۴۶	۳۰۶۲۲	۲۵۵۰۷	۲۰۸	۲۰۸	۱۵
همدان	۱۰۰۴۴	۱۰۱۸۸	۱۰۶۸۵	۲۰۰۰۸	۲۰۲۹۵	۲۰۷۶۱	۳۰۳۴۱	۲۰۸۰۲	۲۰۶	۲۰۶	۱۷
لرستان	۱۰۰۹۷	۱۰۲۴۶	۱۰۸۱۲	۲۰۱۷۷	۲۰۶۷۸	۳۰۱۴۷	۳۰۷۶۴	۲۴۴۰۲	۳۰۰	۳۰۰	۱۴
ایلام	۷۹۵	۹۱۸	۱۰۳۲۳	۱۰۵۵۲	۱۰۸۲۳	۲۰۲۱۸	۲۰۷۴۴	۲۴۴۰۹	۲۰۲	۲۰۲	۲۳
زنجان	۸۶۱	۹۰۴	۱۰۳۵۴	۱۰۶۰۸	۱۰۷۸۸	۲۰۰۹۲	۲۰۴۵۹	۱۸۵۰۷	۱۰۹	۱۰۹	۲۸
چهارمحال و بختیاری	۷۸۵	۸۷۵	۱۰۲۴۰	۱۰۵۱۲	۱۰۷۴۳	۲۰۱۰۱	۲۰۵۶۵	۲۲۶۰۶	۲۰۰	۲۰۰	۲۵
کهگیلویه و بویراحمد	۷۹۶	۹۰۱	۱۰۲۷۸	۱۰۴۹۹	۱۰۸۰۵	۲۰۱۵۷	۲۰۶۲۶	۲۲۹۰۹	۲۰۱	۲۰۱	۲۴
سمنان	۸۱۸	۹۳۲	۱۰۳۰۰	۱۰۵۷۸	۱۰۷۴۶	۲۰۱۶۸	۲۰۵۳۱	۲۰۹۰۵	۲۰۰	۲۰۰	۲۷
یزد	۹۲۳	۹۲۷	۱۰۳۶۳	۱۰۶۰۲	۱۰۹۰۰	۲۰۳۰۳	۲۰۷۹۴	۲۰۲۰۸	۲۰۲	۲۰۲	۲۲
بوشهر	۹۷۷	۱۰۰۷۴	۱۰۵۳۰	۹۷۴	۲۰۰۲۸	۲۰۴۴۰	۳۰۰۰۸	۲۰۷۰۸	۲۰۴	۲۰۴	۱۹
تهران	۲۰۶۳۵	۳۰۱۲۳	۴۰۲۶۴	۴۰۷۱۴	۵۰۴۰۸	۶۰۵۴۲	۸۰۰۷۲	۲۰۶۰۴	۶۰۳	۶۰۳	۱
اردبیل	۸۸۴	۹۵۰	۱۰۴۵۰	۱۰۸۰۸	۲۰۱۴۰	۲۰۵۲۶	۳۰۰۲۱	۲۴۱۰۹	۲۰۴	۲۰۴	۱۸
قم	۵۳۳	۵۹۸	۸۴۰	۱۰۰۴۴	۱۰۲۸۹	۱۰۵۴۹	۱۰۸۳۶	۲۴۴۰۴	۱۰۴	۱۰۴	۳۱
قزوین	۶۷۹	۷۶۴	۱۰۱۳۰	۱۰۳۵۲	۱۰۷۱۳	۲۰۰۰۳	۲۰۳۵۲	۲۴۶۰۴	۱۰۸	۱۰۸	۲۹
گلستان	۱۰۲۳۱	۱۰۴۱۷	۲۰۰۱۳	۲۰۴۰۷	۲۰۸۲۱	۳۰۳۷۷	۴۰۰۶۸	۲۳۰۰۵	۳۰۲	۳۰۲	۱۳
خراسان شمالی	۶۶۸	۷۸۹	۱۰۱۳۵	۱۰۳۳۴	۱۰۶۷۴	۱۰۹۷۶	۲۰۳۲۴	۲۴۷۰۷	۱۰۸	۱۰۸	۳۰
خراسان جنوبی	۷۶۸	۹۴۳	۱۰۳۴۲	۱۰۶۳۷	۱۰۹۴۱	۲۰۳۳۴	۲۸۰۰۵	۲۶۵۰۲	۲۰۲	۲۰۲	۲۰
البرز	۷۵۴	۸۶۶	۱۰۲۵۱	۱۰۴۶۹	۱۰۸۳۲	۲۰۱۶۸	۲۰۵۳۶	۲۳۶۰۴	۲۰۰	۲۰۰	۲۶

مأخذ: سالنامه‌های آماری

میزان اعتبارات جاری کشور از رقم ۳۹۸۲۰ میلیارد ریال در سال ۱۲۹۱ با رشد فزاینده ۲۲۰ درصدی به رقم ۱۲۷۵۲۳ میلیارد ریال رسیده است. بالاترین میزان اعتبارات جاری کشور مربوط به استان‌های تهران، فارس و خراسان رضوی بوده است. جبران خدمات کارکنان، یارانه‌ها، رفاه اجتماعی و کمک‌های بلاعوض بخش اعظمی از اعتبارات هزینه‌ای دولت در سال را تشکیل می‌دهد. به بیان دیگر قسمت اعظمی از اعتبارات هزینه‌ای دولت صرف پرداخت حقوق و دستمزد افراد شاغل، بازنشسته و سیاست‌های حمایتی می‌شود (مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۹۵). این روند در سال‌های گذشته نیز وجود داشته و بخش کلانی از بودجه عمومی دولت را اعتبارات هزینه‌ای تشکیل داده است. در حالی که اعتبارات هزینه‌ای اگر صرف آموزش شود، می‌تواند بر نرخ رشد اقتصادی و سایر شاخص‌های کلان تأثیر مثبت داشته باشد. با توجه به حجم بالای بودجه جاری، دولت در سال‌های گذشته همواره با کسری تراز عملیاتی مواجه بوده و برای جبران این کسری از مازاد ترازهای سرمایه و تراز مالی استفاده کرده است (کردیچه، ۱۳۹۲). بدین معنا که سرمایه‌هایی از قبیل نفت برای تأمین اعتبارات هزینه‌ای مصرف شده و علاوه بر آن استقراض نیز در راستای پوشاندن کسری تراز جاری به دولت کمک کرده است (امیرخانی، ۱۳۹۳). با توجه به اینکه حقوق و دستمزد و جبران خدمات، بخش شایان توجهی از اعتبارات هزینه‌ای را تشکیل می‌دهند، یکی از آسیب‌هایی که گریبان‌گیر دولت ایران است، مازاد نیرو در بخش عمومی است. برخی دستگاه‌ها ۵۰ درصد نیروی مازاد دارند. یکی از دلایل وجود نیروی مازاد در بخش عمومی، استخدام برای مقابله با بیکاری است (مشایخی، ۱۳۹۵) و یکی از تبعات مهمی که این کار به دنبال دارد، بیکاری پنهان در دستگاه‌ها و کاهش ساعت کار مفید کارکنان است (امیرخانی، ۱۳۹۵)، اما باید به این نکته توجه داشت که همه این افراد سالانه حقوق و دستمزد دریافت می‌کنند و بخش شایان توجهی از بودجه را به خود اختصاص می‌دهند؛ در حالی که برای اقتصاد کشور بازده خاصی ندارند. از این رو می‌توان اعتبارات هزینه‌ای به خصوص در بخش حقوق و دستمزد و هزینه‌ای رفاهی را از سیاهچاله‌های بودجه دانست.

در نمودار زیر نرخ رشد اعتبارات هزینه‌ای استان‌ها در سال ۱۳۹۸ نسبت به سال ۱۳۹۱ داده شده

است.

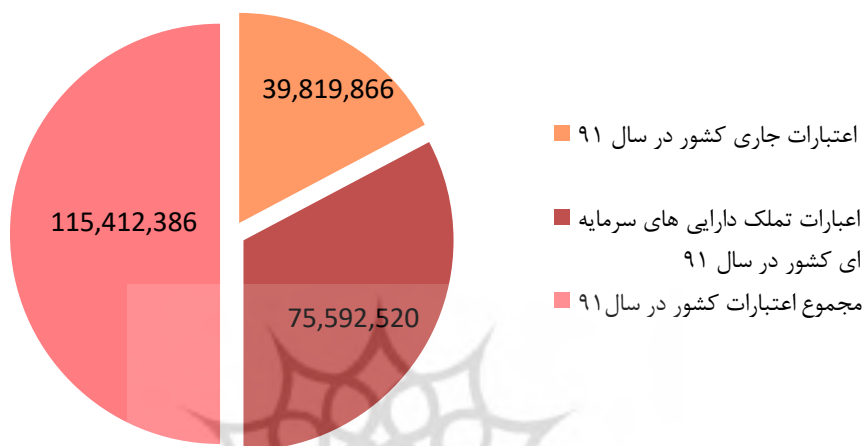
نمودار ۲. مقایسه نرخ رشد اعتبارات هزینه‌ای در سال ۱۳۹۸ نسبت به سال ۱۳۹۱

میانگین رشد این نوع اعتبارات در کشور حدود ۲۲۰ درصد بوده است. بیشترین رشد اعتبارات جاری در بین استان‌های کشور مربوط به استان کهگیلویه و بویراحمد با عدد ۵۶۳ درصد است. به طوری که میزان اعتبارات جاری از رقم ۳۹۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۱ به رقم ۲۶۲۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ رسیده است.

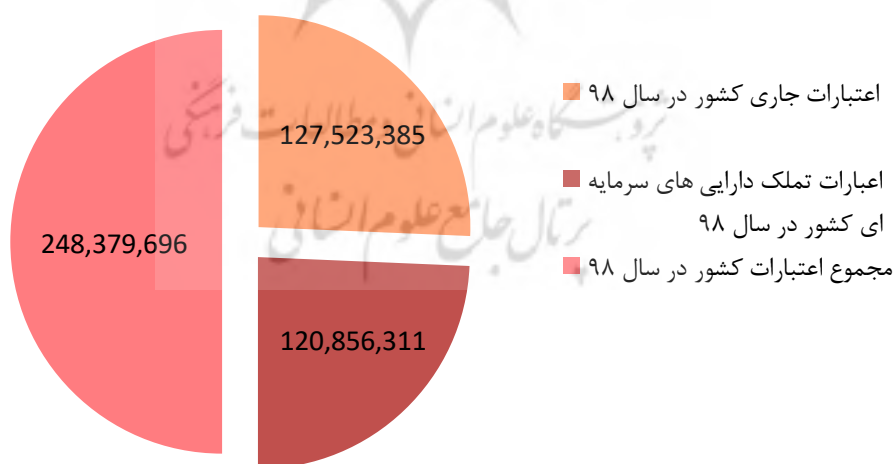
کمترین رشد اعتبارات جاری در بین استان‌های کشور مربوط به استان زنجان با عدد ۱۸۶ درصد است. به طوری که میزان هزینه‌های جاری از رقم ۸۶۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۱ به رقم ۲۴۵۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ رسیده است.

میزان اعتبارات جاری استان لرستان نیز با رشد ۲۴۳ درصد از رقم ۱۰۹۷ میلیارد ریال در سال ۹۱ به رقم ۶۳۱۹ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ رسیده است و در رتبه ۱۴ ام استان‌های کشور قرار دارد.

۲-۶. میزان اعتبارات کشور در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۸

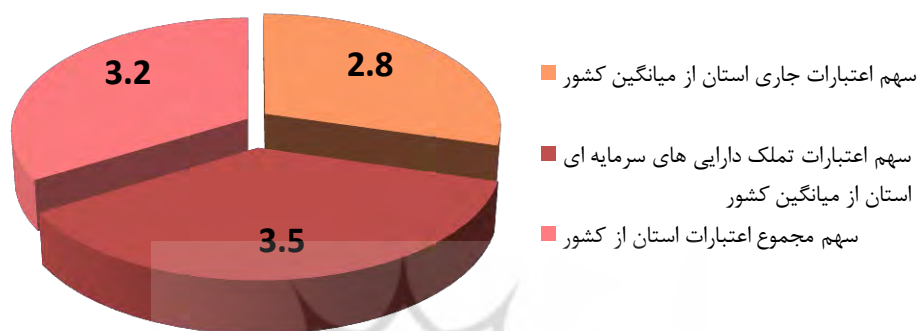

نمودار ۳. اعتبارات جاری، تملک و مجموع اعتبارات کشور در سال ۱۳۹۱

نمودار ۴. اعتبارات جاری، تملک و مجموع اعتبارات کشور در سال ۱۳۹۸

۳-۶. سهم استان لرستان از اعتبارات کل کشور

نمودار ۵. سهم استان لرستان از اعتبارات کشور در سال ۱۳۹۱

نمودار ۶. سهم استان لرستان از اعتبارات کشور در سال ۱۳۹۸

سهم اعتبارات جاری استان لرستان از میانگین اعتبارات جاری کشور از ۲۸ درصد در سال ۱۳۹۱ با ۷۱ درصد رشد به ۳ درصد در سال ۱۳۹۸ رسیده است، اما سهم اعتبارات تمک دارایی‌های سرمایه‌ای استان در این بازه از ۳۵ درصد در سال ۱۳۹۱ به ۲۹ درصد در سال ۱۳۹۸ رسیده که نشان از کاهش سهم استان دارد. به عبارتی، علاوه بر عدم تخصیص اعتبار در سالیان گذشته برای ایجاد زیرساخت‌ها و در نتیجه عقب‌ماندگی ساختاری لرستان و استان‌های مشابه، سهم این استان کاهش یافته تا روند توسعه‌نیافتگی استان‌های مورد نظر در حاله‌ای از ابهام باشد. مجموع سهم اعتبارات استان از اعتبارات کل کشور نیز با رشد منفی، از ۳۲ به ۲۹ کاهش یافته است.

۷. بررسی مقایسه‌ای شاخص‌های کلان اقتصادی استان‌های کشور

در جدول زیر به بررسی شاخص‌های کلان اقتصادی استان‌های کشور و رابطه آن با اعتبارات استانی پرداخته می‌شود.

۷-۱. نرخ بیکاری

جدول ۳. نرخ بیکاری استان‌های کشور از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸ (درصد)

ردیف	استان	سال	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	زمستان ۱۳۹۸
	کل کشور		۱۲.۲	۱۰.۴	۱۰.۶	۱۱	۱۲.۴	۱۲.۱	۱۲	۱۰.۶
۱	آذربایجان شرقی		۱۲.۵	۹.۶	۷.۸	۷.۳	۱۰.۸	۱۰.۷	۱۰.۹	۹.۵
۲	آذربایجان غربی		۱۱.۱	۹.۳	۹.۹	۱۰.۹	۱۱	۱۴.۳	۱۴.۷	۱۴.۵
۳	اردبیل		۱۳.۴	۱۲.۳	۱۱.۳	۱۲.۸	۱۵.۳	۱۰.۴	۹.۳	۱۱.۵
۴	اصفهان		۱۳.۸	۱۰.۹	۱۲.۴	۱۳.۸	۱۴.۶	۱۴.۴	۱۳.۷	۱۰.۳
۵	البرز		۱۴.۹	۱۰.۷	۱۱.۷	۱۲.۴	۱۴.۳	۱۴	۱۴.۷	۱۱.۱
۶	ایلام		۱۷.۳	۱۳.۸	۱۱.۱	۱۱.۶	۱۱.۶	۱۱.۵	۱۱.۲	۷
۷	بوشهر		۱۱.۷	۹	۹	۹.۷	۱۱.۳	۱۱	۱۰.۵	۱۰.۳
۸	تهران		۱۱.۶	۹.۹	۸.۳	۸.۱	۱۱.۶	۱۱	۱۲.۲	۸.۸
۹	چهارمحال و بختیاری		۱۰.۸	۱۰.۷	۱۵	۱۶.۴	۲۰.۲	۲۰.۸	۱۷.۴	۱۴.۵
۱۰	خراسان جنوبی		۶.۴	۸	۷.۶	۸.۶	۱۰.۷	۱۱.۵	۸.۵	۶

جدول ۳. نرخ بیکاری استان‌های کشور از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸ (درصد)

ردیف	استان	سال	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	۱۳۹۷	زمستان ۱۳۹۸
۱۱	خراسان رضوی	۸.۷	۷.۹	۱۰.۸	۱۳.۳	۱۳.۲	۱۱.۴	۱۰.۷	۸.۹	
۱۲	خراسان شمالی	۱۰.۶	۱۲.۴	۱۴.۲	۱۱.۱	۱۱.۲	۹.۷	۱۰.۴	۱۱.۲	
۱۳	خوزستان	۱۲.۸	۱۳.۱	۹.۹	۱۰.۹	۱۲.۷	۱۴.۷	۱۵.۷	۱۲.۴	
۱۴	زنجان	۱۱.۴	۹.۹	۹.۸	۹.۶	۹.۷	۱۰.۴	۸.۵	۹.۳	
۱۵	سمنان	۹.۶	۷.۴	۱۱.۳	۸.۴	۸.۶	۷.۹	۷.۲	۸.۳	
۱۶	سیستان و بلوچستان	۱۰.۵	۱۱.۴	۱۰.۹	۱۱.۵	۱۲.۹	۱۲.۲	۱۶	۱۱.۳	
۱۷	فارس	۱۶.۸	۱۳.۳	۱۲.۴	۱۲.۱	۱۱.۴	۱۰.۸	۸.۹	۷.۷	
۱۸	قزوین	۱۲.۱	۱۰.۳	۱۱.۹	۱۱.۷	۱۱.۶	۱۰.۷	۱۱	۱۰.۶	
۱۹	قم	۱۱.۳	۷.۷	۹.۲	۱۱.۳	۱۱.۲	۱۰.۹	۱۰.۸	۹.۷	
۲۰	کردستان	۱۴	۱۳.۶	۱۱.۶	۱۳.۳	۱۵.۲	۱۳.۷	۱۴.۶	۲۰	
۲۱	کرمان	۷.۸	۶.۱	۶.۹	۷.۹	۱۱.۵	۱۱.۵	۱۱.۴	۱۰.۶	
۲۲	کرمانشاه	۱۶.۲	۱۴.۶	۱۵.۷	۱۷.۶	۲۲	۲۱.۶	۱۸.۷	۱۷.۹	
۲۳	کهگیلویه و بویراحمد	۱۲.۳	۱۶.۵	۱۴.۸	۱۷.۷	۱۳.۳	۱۲.۸	۱۳.۳	۱۰.۱	
۲۴	گلستان	۸.۹	۵.۸	۱۲.۴	۱۱.۸	۱۲.۶	۱۲.۳	۹.۸	۱۲	
۲۵	گیلان	۱۵.۶	۱۳.۶	۱۳.۲	۱۱	۱۱.۳	۱۰.۷	۱۱.۴	۱۱.۹	
۲۶	لرستان	۲۰.۲	۱۷.۷	۱۴.۹	۱۳.۳	۱۳	۱۲.۵	۱۳.۵	۱۶.۸	
۲۷	مازندران	۹.۸	۱۱	۱۲.۷	۱۲.۱	۱۱.۶	۱۰	۸.۵	۹.۳	
۲۸	مرکزی	۱۰.۴	۸.۶	۷	۷.۹	۷.۳	۹.۷	۸.۴	۶.۹	
۲۹	هرمزگان	۱۱.۵	۷.۴	۱۰.۳	۱۱.۹	۱۰.۳	۹	۱۱.۲	۱۱.۹	
۳۰	همدان	۹.۷	۷.۷	۷.۷	۸.۵	۹.۵	۱۰.۷	۸.۳	۹.۳	
۳۱	یزد	۱۰.۲	۶.۵	۷.۸	۱۱.۲	۱۲.۸	۱۲.۸	۱۳.۹	۱۱.۶	

مأخذ: مرکز آمار ایران

نرخ بیکاری برآیند وضعیت اقتصادی هر منطقه است. در جدول فوق نرخ بیکاری استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۷ و زمستان ۱۳۹۸ داده شده است.

بر اساس جدیدترین گزارش مرکز آمار ایران، میانگین نرخ بیکاری کشور در فصل زمستان ۱۳۹۸، ۱۰.۶ درصد بوده است. در این فصل بالاترین نرخ بیکاری کشور مربوط به استان کردستان با ۲۰ درصد و پس از آن استان کرمانشاه با ۱۷.۸ درصد بوده و استان لرستان با نرخ بیکاری ۱۶.۸ درصد در رتبه سوم بیکارترین استان‌های کشور قرار دارد.

استان خراسان جنوبی با نرخ بیکاری ۶ درصدی پایین‌ترین نرخ بیکاری کشور در فصل زمستان ۱۳۹۸ را به خود اختصاص داده و استان‌های مرکزی با ۶.۹ درصد و ایلام با ۷ درصد در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

بر اساس آمار و ارقام منتشرشده، استان لرستان طی سال‌های متوالی دارای بالاترین نرخ بیکاری کشور بوده است. به عنوان نمونه در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ به ترتیب با ۲۰.۲ و ۱۷.۸ درصد دارای بالاترین نرخ بیکاری در بین استان‌های کشور بوده و در سال ۱۳۹۳ هم با ۱۴.۹ درصد بعد از استان کرمانشاه در رتبه دوم بیکارترین استان‌های کشور قرار گرفته است. بیشترین کاهش نرخ بیکاری در یک سال گذشته هم در استان آذربایجان غربی رخ داده و نرخ بیکاری در این استان از ۱۵ درصد در تابستان ۱۳۹۷ به ۸.۷ درصد در تابستان ۱۳۹۸ کاهش یافته است.

۲-۲. درآمدهای مالیاتی

درآمد مالیاتی استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ و سهم هر یک از کل درآمدهای مالیاتی کشور، به شرح جدول زیر است.

جدول ۴. درآمد مالیاتی استان‌های کشور از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ (میلیارد ریال)

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	نرخ رشد نسبت ۱۳۹۶ به ۱۳۹۰	رتبه	سهم
کشور	۲۲۶,۰۳۱	۲۴۵,۰۳۲	۳۶۸,۵۵۱	۵۱۷,۵۱۴	۵۸۴,۶۰۸	۶۵۱,۴۵۸	۷۲۷,۲۶۰	۲۲۱.۸	-	-
آذربایجان شرقی	۴,۸۱۹	۶,۴۸۶	۸,۶۶۷	۱۲,۱۶۳	۱۴,۳۶۴	۱۷,۰۶۱	۱۹,۲۱۷	۲۹۸.۸	۹	۲.۴
آذربایجان غربی	۲,۱۴۶	۲,۸۱۸	۳,۶۶۳	۴,۹۳۱	۵,۷۸۶	۷,۱۲۲	۸,۰۵۲	۲۷۵.۳	۱۶	۱.۰
اردبیل	۸۸۸	۸۸۸	۸۸۸	۸۸۸	۸۸۸	۸۸۸	۲,۶۲۰	۲۵۲.۱	۲۶	۰.۴
اصفهان	۳۵,۸۵۱	۱۹,۲۳۶	۲۸,۸۳۰	۳۹,۷۳۵	۳۵,۸۱۷	۴۴,۵۳۰	۴۴,۰۳۶	۲۲.۸۳	۲	۶.۲
البرز	۳,۹۷۲	۵,۲۷۹	۶,۸۳۱	۱۰,۴۵۱	۱۲,۴۳۳	۱۵,۷۸۱	۱۸,۱۰۰	۳۵۵.۷	۱۰	۲.۲
ایلام	۶۴۹	۷۰۶	۷۸۴	۱,۱۳۳	۱۱,۳۳۹	۱,۴۵۶	۱,۳۷۵	۱۱۱.۸	۳۱	۰.۲
بوشهر	۵,۸۴۸	۷,۵۶۷	۹,۵۶۴	۱۲,۶۰۴	۲۰,۵۷۵	۲۰,۹۴۱	۱۹,۹۹۰	۲۴۱.۸	۶	۲.۹
تهران	۱۰۱,۷۳۱	۱۲۵,۲۲۵	۲۰۱,۶۷۸	۲۷۵,۸۷۱	۳۰۶,۰۰۰	۳۲۳,۷۹۳	۳۶۵,۳۴۷	۲۵۹.۱	۱	۴۴.۷
چهارمحال و بختیاری	۶۷۳	۸۳۴	۱,۰۸۹	۱,۳۴۵	۱,۵۷۴	۲,۰۵۰	۲,۴۱۵	۲۵۸.۹	۲۹	۰.۳
خراسان جنوبی	۵۶۰	۶۵۴	۹۱۶	۱,۴۴۷	۱,۷۷۱	۲,۳۰۲	۲,۴۱۰	۳۳۰.۴	۲۷	۰.۳
خراسان رضوی	۴,۸۲۴	۹,۰۳۳	۱۱,۶۹۴	۱۶,۸۶۹	۱۹,۵۴۱	۲۲,۸۴۵	۲۵,۲۰۳	۴۲۲.۵	۴	۳.۲
خراسان شمالی	۷۶۲	۱,۰۳۷	۱,۳۱۲	۱,۸۵۰	۱,۹۶۵	۱,۹۷۸	۲,۱۲۰	۱۷۸.۳	۳۰	۰.۳
خوزستان	۸,۱۵۶	۱۱,۰۵۵	۱۵,۸۱۴	۲۵,۲۶۹	۳۲,۶۱۲	۳۳,۶۱۳	۴۱,۵۴۳	۴۰۹.۴	۳	۴.۶
زنجان	۱,۵۲۴	۲,۰۸۶	۳,۱۰۴	۴,۴۵۱	۵,۰۳۲	۶,۳۲۸	۷,۹۱۱	۴۱۹.۱	۱۷	۰.۹
سمنان	۱,۷۵۹	۱,۳۳۷	۲,۲۶۸	۲,۷۳۹	۳,۱۷۰	۳,۸۳۲	۴,۳۱۳	۱۴۵.۳	۲۳	۰.۵
سیستان و بلوچستان	۳,۵۳۰	۱,۷۱۷	۲,۲۰۱	۵,۸۵۲	۵,۳۸۹	۴,۱۹۷	۴,۶۸۱	۳۲.۵۹	۲۰	۰.۶
فارس	۴,۶۲۸	۵,۸۴۲	۸,۵۵۴	۱۲,۳۸۶	۱۳,۲۸۱	۱۷,۶۹۲	۱۸,۵۹۴	۳۰۱.۸	۸	۲.۴
قزوین	۲,۸۳۰	۳,۶۱۸	۵,۱۲۵	۷,۱۲۸	۸,۸۰۵	۱۱,۲۷۳	۱۲,۵۷۲	۳۴۴.۳	۱۳	۱.۶
قم	۲,۲۲۰	۱,۶۳۵	۲,۳۳۹	۳,۳۲۹	۳,۷۴۷	۵,۱۲۳	۵,۷۰۷	۱۵۷	۱۹	۰.۷
کردستان	۱,۰۶۷	۱,۶۴۱	۱,۷۱۶	۲,۲۶۹	۲,۷۳۷	۳,۱۹۶	۳,۴۴۳	۲۲۲.۷	۲۴	۰.۴
کرمان	۵,۵۰۲	۷,۵۱۶	۱۰,۵۷۷	۱۴,۹۷۷	۱۵,۹۸۹	۲۱,۸۸۸	۲۶,۶۶۲	۳۸۴.۵	۵	۳.۰
کرمانشاه	۱,۵۹۶	۱,۵۹۶	۱,۹۴۱	۲,۲۲۸	۴,۴۰۴	۵,۱۳۱	۴,۵۴۱	۱۸۴.۵	۱۸	۰.۷
کهگیلویه و بویراحمد	۹۶۰	۱,۱۶۶	۱,۱۲۳	۱,۲۹۷	۱,۶۳۷	۲,۱۰۷	۲,۵۰۸	۱۶۱.۳	۲۸	۰.۳
گلستان	۹۹۷	۱,۳۱۱	۱,۶۰۷	۲,۲۷۱	۲,۶۵۵	۳,۹۵۵	۴,۴۹۶	۳۵۱.۲	۲۲	۰.۵
گیلان	۲,۶۵۷	۳,۳۴۵	۴,۵۲۲	۶,۱۱۷	۷,۲۰۸	۸,۲۷۳	۹,۱۴۰	۲۴۳.۹	۱۵	۱.۱
لرستان	۱,۲۰۴	۱,۴۶۵	۱,۹۱۹	۲,۲۹۵	۲,۷۱۳	۳,۰۴۰	۳,۳۷۷	۱۸۰.۶	۲۵	۰.۴
مازندران	۳,۲۷۷	۴,۶۵۲	۶,۲۷۵	۸,۰۵۴	۹,۳۴۴	۱۱,۲۱۲	۱۲,۵۹۳	۲۸۴.۳	۱۴	۱.۵
مرکزی	۳,۸۳۸	۵,۷۱۰	۷,۲۴۵	۱۱,۴۴۷	۱,۱۹۶	۱۳,۱۰۴	۱۴,۷۷۴	۲۸۴.۹	۱۱	۱.۸

ادامه جدول ۴. درآمد مالیاتی استان‌های کشور از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ (میلیارد ریال)

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	۱۳۹۶	نرخ رشد نسبت ۱۳۹۶ به ۱۳۹۰	رتبه	سهم
هرمزگان	۳,۲۶۵	۴,۰۶۴	۸,۴۰۸	۱۳,۹۳۴	۱۹,۸۹۸	۱۸,۸۶۹	۲۱,۵۹۹	۵۶۱.۵	۷	۲.۶
همدان	۱,۳۵۶	۱,۷۱۳	۲,۳۴۳	۳,۰۸۳	۳,۵۰۶	۴,۰۵۳	۴,۵۹۲	۲۳۸.۶	۲۱	۰.۶
یزد	۲,۹۴۳	۳,۸۰۱	۵,۶۵۵	۹,۱۰۵	۸,۶۹۴	۱۲,۰۹۴	۱۲,۸۲۲	۳۳۵.۸	۱۲	۱.۷

مأخذ: سالنامه آماری کشور

مجموع درآمدهای مالیاتی کشور از ۲۲۶.۰۳۱ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۰ با ۲۲۰ درصد رشد به ۷۲۳۷۶۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۶ رسیده است. در سال مذکور بالاترین سهم درآمدهای مالیاتی استان‌های کشور به ترتیب مربوط به استان‌های تهران، اصفهان و خوزستان بوده است. این سه استان به‌تنهایی حدود ۵۶ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را به خود اختصاص داده‌اند.

پایین‌ترین سهم درآمدهای مالیاتی به ترتیب مربوط به استان‌های ایلام، خراسان شمالی و چهارمحال و بختیاری است که تنها ۰.۸ درصد درآمدهای مالیاتی کشور از این سه استان تأمین می‌شود. از طرفی ۱۵ استان کمتر توسعه‌یافته کشور شامل (زنجان، کرمانشاه، قم، سیستان و بلوچستان، همدان، گلستان، سمنان، کردستان، لرستان، اردبیل، خراسان جنوبی، کهگیلویه و بویر احمد، چهارمحال و بختیاری، خراسان شمالی، ایلام) ۹.۳ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را ایجاد می‌کنند که حکایت از کمبود تولید در این استان‌ها و در نتیجه کاهش شدید درآمدهای مالیاتی دارد. این وضعیت نیز حاکی از تفاوت درجه توسعه‌یافتگی استان‌های برخوردار و محروم و بیانگر عدم وجود توازن و تعادل منطقه‌ای است و می‌تواند نقش توزیع اعتبارات تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای در توسعه‌یافتگی را تبیین کند.

بالاترین رشد درآمدهای مالیاتی استان‌های کشور در سال ۱۳۹۶ نسبت به سال ۱۳۹۰ مربوط به استان هرمزگان با ۵۶۱ درصد و پس از آن استان خوزستان با ۴۰۹ درصد بوده و همچنین، کمترین رشد درآمدهای مالیاتی در بازه مذکور مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۳۲ درصد است.

مجموع درآمدهای مالیاتی استان لرستان از ۱۲۰۳۵۴۳ میلیون ریال در سال ۱۳۹۰ با ۱۸۰ درصد رشد به ۳۳۷۷۳۲۴ میلیون ریال در سال ۱۳۹۶ رسیده که از میانگین رشد کشوری حدود ۴۰ درصد پایین‌تر است. این استان ۰.۴ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را به خود اختصاص داده و در رتبه ۲۵ ام استان‌های کشور قرار دارد.

عدم اختصاص بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به استان‌های محروم و در نتیجه عدم سرمایه‌گذاری دولت در زمینه ایجاد زیرساخت در این استان‌ها در سال‌های قبل، باعث شده تا نتیجه این اقدام ناعادلانه در یک چرخه ضرر به دولت برگردد و به ناچار با مشکلات ناشی از این معضل دست‌وپنجه نرم کند؛ چرا که با وجود تحریم‌های بین‌المللی و کاهش شدید درآمدهای نفتی تنها راه دولت برای جبران کسری بودجه افزایش درآمدهای مالیاتی است که نمی‌توان امید به استان‌های کمتر توسعه‌یافته در این زمینه داشت؛ لذا باید از مشکلات گذشته عبرت گرفته و ضمن توجه به عدالت و توازن منطقه‌ای در توزیع اعتبارات، نسبت به جبران عقب‌ماندگی لرستان و استان‌های مشابه اقدام کرد.

۳-۷. تولید ناخالص داخلی

جدول ۵. تولید ناخالص داخلی بدون نفت (به قیمت بازار) استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۵ (میلیارد ریال)

رتبه در سال ۱۳۹۵	سهم استان‌ها در سال ۱۳۹۵	نرخ رشد سال ۱۳۹۵ نسبت به ۱۳۹۴	تولید ناخالص داخلی بدون نفت (میلیارد ریال)					استان
			۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	
-		۱۷.۸	۱۲۸۰۳۰۲۲۳	۱۰۸۶۷۰۵۰۶	۱۰۳۷۸۸۰۰۲	۹۰۳۹۰۱۱۱	۶۰۲۵۰۷۸۸	کشور
۱۵	۲.۱	۱۴.۷	۲۶۵۰۶۱۵	۲۳۱۰۵۳۱	۲۱۸۰۱۹۱	۱۸۳۰۸۹۰	۱۴۱۰۵۰۸	مرکزی
۱۱	۲.۷	۲۲.۴	۳۴۴۰۲۲۳	۲۸۱۰۴۱۵	۲۸۴۰۴۱۳	۲۲۲۰۷۲۵	۱۵۷۰۹۶۸	گیلان
۷	۴.۰	۱۷.۵	۵۱۱۰۲۳۰	۴۳۵۰۱۹۹	۲۸۹۰۱۴۴	۳۳۹۰۳۷۷	۲۴۶۰۹۳۸	مازندران
۸	۴.۰	۱۸.۹	۵۰۹۰۶۵۰	۴۲۸۰۶۶۷	۴۰۴۰۱۱۳	۳۴۷۰۹۸۷	۲۶۶۰۱۸۷	آذربایجان شرقی
۱۲	۲.۵	۱۶.۱	۳۱۸۰۵۳۴	۲۷۴۰۳۳۷	۲۵۱۰۷۷۵	۲۲۳۰۲۰۰	۱۵۶۰۱۴۷	آذربایجان غربی
۱۷	۱.۷	۱۴.۵	۲۱۵۰۷۶۷	۱۸۸۰۴۷۲	۱۸۵۰۲۷۶	۱۴۹۰۵۸۰	۱۱۱۰۳۶۱	کرمانشاه
۵	۵.۲	۱۳.۲	۶۶۰۰۱۳۲	۵۸۳۰۳۱۷	۵۶۲۰۸۴۹	۴۶۸۰۵۲۰	۳۷۰۰۷۵۰	خوزستان
۴	۵.۴	۲۰.۵	۶۹۳۰۸۶۰	۵۷۵۰۹۱۲	۵۷۶۰۲۸۸	۵۱۲۰۱۵۸	۳۷۸۰۵۷۲	فارس
۹	۳.۴	۱۹.۳	۴۳۷۰۰۳۲	۳۶۶۰۲۳۹	۳۶۲۰۲۲۱	۳۳۲۰۵۹۵	۲۵۵۰۲۰۸	کرمان
۳	۶.۰	۱۱.۹	۷۶۹۰۷۳۶	۶۸۸۰۰۲۸	۶۳۹۰۷۱۶	۵۴۷۰۶۶۲	۳۹۶۰۱۷۷	خراسان رضوی
۲	۶.۵	۱۹.۱	۸۲۶۰۹۱۶	۶۹۴۰۱۶۵	۶۷۸۰۰۶۱	۶۰۹۰۳۳۱	۴۳۰۰۶۱۴	اصفهان
۱۳	۲.۲	۱۰.۰	۲۷۸۰۲۳۰	۲۵۲۰۸۲۴	۲۲۸۰۲۰۵	۲۰۵۰۳۰۲	۱۵۷۰۲۰۹	هرمزگان
۱۸	۱.۶	۱۹.۳	۲۰۵۰۶۰۹	۱۷۲۰۳۶۴	۱۵۹۰۱۶۷	۱۳۲۰۳۲۹	۱۰۱۰۱۶۱	سیستان و بلوچستان
۲۴	۱.۲	۲۳.۱	۱۴۹۰۶۱۳	۱۲۱۰۵۰۸	۱۱۴۰۲۳۲	۹۹۰۲۶۸	۷۲۰۰۳۰۱	کردستان
۱۹	۱.۵	۱۹.۲	۱۹۷۰۳۹۲	۱۶۵۰۵۶۰	۱۶۵۰۷۵۴	۱۳۹۰۸۵۹	۱۰۰۰۶۳۰	همدان

ادامه جدول ۵. تولید ناخالص داخلی بدون نفت (به قیمت بازار) استان‌های کشور طی سال‌های ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۵ (میلیارد ریال)

استان	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵	نرخ رشد		رتبه در سال ۱۳۹۵
						سال	سهم استان‌ها در سال ۱۳۹۵ نسبت به ۱۳۹۴	
لرستان	۸۸,۶۹۰	۱۲۲,۴۲۹	۱۳۴,۳۱۴	۱۴۹,۵۰۷	۱۷۴,۶۲۸	۱۶.۸	۱.۴	۲۱
ایلام	۴۳,۴۷۳	۵۶,۱۷۱	۶۵,۷۳۹	۶۳,۵۱۰	۷۵,۰۵۵	۱۸.۲	۰.۶	۳۱
زنجان	۷۲,۰۰۰	۹۶,۸۱۱	۱۰۸,۵۶۱	۱۲۷,۶۲۸	۱۵۴,۱۱۸	۲۰.۸	۱.۲	۲۲
چهارمحال و بختیاری	۵۲,۲۵۹	۶۶,۱۱۴	۷۵,۷۶۶	۸۵,۶۷۳	۹۶,۱۷۳	۱۲.۳	۰.۸	۲۷
کهگیلویه و بویراحمد	۳۷,۸۱۲	۵۱,۲۷۷	۶۱,۶۰۷	۶۹,۱۹۸	۸۰,۲۳۸	۱۶.۰	۰.۶	۲۸
سمنان	۶۹,۹۶۰	۹۲,۳۵۱	۱۰۱,۵۷۰	۱۱۱,۴۷۴	۱۴۲,۵۱۹	۲۷.۸	۱.۱	۲۶
یزد	۱۵۰,۰۶۹	۱۹۷,۵۶۲	۲۳۱,۲۹۵	۲۳۲,۲۲۷	۲۶۶,۳۱۳	۱۴.۷	۲.۱	۱۴
بوشهر	۲۸۱,۳۵۸	۵۰۲,۰۶۹	۵۴۸,۴۵۰	۴۳۸,۲۲۹	۶۴۳,۰۳۵	۴۶.۷	۵.۰	۶
تهران	۱,۸۳۲,۷۰۳	۲,۴۳۹,۲۸۵	۲,۷۷۲,۳۷۴	۲,۹۶۲,۲۷۲	۳,۴۵۵,۰۰۶	۱۶.۶	۲۷.۰	۱
اردبیل	۷۶,۲۰۹	۱۰۸,۹۵۹	۱۲۶,۳۳۵	۱۳۱,۹۴۸	۱۴۶,۸۴۰	۱۱.۳	۱.۱	۲۵
قم	۷۴,۴۳۲	۱۰۲,۴۳۲	۱۱۴,۴۶۶	۱۲۹,۷۴۶	۱۵۳,۳۳۳	۱۸.۲	۱.۲	۲۳
قزوین	۱۲۰,۴۱۷	۱۶۶,۳۰۶	۱۹۳,۴۷۷	۲۲۱,۶۷۳	۲۵۱,۹۴۱	۱۳.۷	۲.۰	۱۶
گلستان	۸۶,۶۵۹	۱۲۰,۳۹۹	۱۴۶,۸۰۵	۱۶۱,۲۳۰	۱۹۶,۸۱۳	۲۰.۸	۱.۵	۲۰
خراسان شمالی	۴۲,۵۳۴	۵۹,۴۳۴	۷۳,۲۷۹	۶۸,۶۵۹	۷۹,۷۸۴	۱۶.۲	۰.۶	۲۹
خراسان جنوبی	۳۶,۳۹۸	۴۸,۱۷۵	۵۹,۱۰۸	۶۶,۳۵۷	۷۶,۸۹۲	۱۵.۹	۰.۶	۳۰
البرز	۲۱۷,۱۹۳	۲۹۴,۴۴۲	۳۴۴,۴۹۵	۳۸۶,۴۰۷	۴۲۵,۷۳۱	۱۰.۲	۳.۳	۱۰

مأخذ: خزانه معین استان

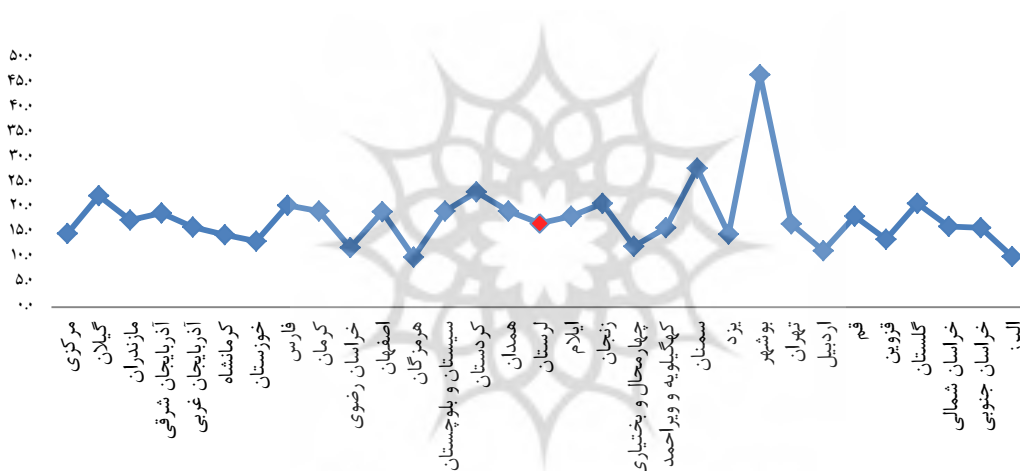
تولید ناخالص داخلی (بدون نفت) کشور به قیمت بازار از رقم ۱۰۸۶۷۵۰۶ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۴، با ۱۷.۸ درصد افزایش به رقم ۱۲۸۰۳۲۲۳ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۵ رسیده است. بالاترین تولید ناخالص داخلی استان‌های کشور مربوط به استان‌های تهران، اصفهان و خراسان رضوی است و این سه استان به تنهایی ۳۹.۵ درصد تولید ناخالص داخلی کشور را در اختیار دارند. در حالی که ۱۱ استان کمتر توسعه یافته کشور شامل (ایلام، کهگیلویه و بویراحمد، زنجان، چهارمحال و بختیاری، سمنان، اردبیل، قم، گلستان، خراسان شمالی، خراسان جنوبی و کردستان) فقط ۱۰.۴ درصد تولید ناخالص داخلی کشور را به خود اختصاص داده‌اند.

پایین‌ترین تولید ناخالص داخلی استان‌های کشور به ترتیب مربوط به استان‌های ایلام، خراسان جنوبی و خراسان شمالی است که در رتبه‌های ۲۹ تا ۳۱ کشور قرار دارند. سهم این سه استان از

تولید ناخالص داخلی کشور ۱.۸ درصد است و استان‌های مذکور جزو محروم‌ترین استان‌های کشور هستند.

تولید ناخالص داخلی استان لرستان به قیمت بازار از رقم ۱۵۲۴۷۵ میلیون ریال در سال ۱۳۹۴، با ۱.۲ درصد افزایش به رقم ۱۷۷۷۶۰ میلیون ریال در سال ۱۳۹۵ رسیده و در رتبه ۲۲ استان‌های کشور قرار دارد.

در نمودار زیر نرخ رشد تولید ناخالص داخلی استان‌های کشور به قیمت بازار در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۴ نشان داده شده است.

نمودار ۷. مقایسه نرخ رشد تولید ناخالص داخلی سال ۱۳۹۵ نسبت به ۱۳۹۴ استان‌های کشور

بررسی انجام شده نشان می‌دهد که استان‌های محروم از زیرساخت‌های لازم، به علت عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در این استان‌ها و در نتیجه فقدان کارخانه‌های تولیدی و عدم شکل‌گیری زنجیره تولید، دارای تولید ناخالص داخلی کمتری نسبت به استان‌های برخوردار بوده و سهم ناچیزی از تولید ناخالص داخلی کشور را به خود اختصاص داده‌اند. این موضوع ارتباط مستقیمی با عدم رعایت تعادل منطقه‌ای در توزیع اعتبارات بودجه‌ای و به‌ویژه اعتبارات تملک‌دارایی‌های سرمایه‌ای بین استان‌های کشور طی سالیان متمادی دارد و به صورت مشخص این معضل خود را در شاخص‌های کلان اقتصادی استان‌ها نشان داده و این استان‌ها را در جرگه استان‌های محروم و کمتر توسعه‌یافته کشور قرار می‌دهد.

به تبع پایین بودن تولید ناخالص داخلی استان‌های کمتر توسعه‌یافته، سطح درآمد سرانه این استان‌ها پایین است. پایین بودن سطح درآمد سرانه و در عین حال ساختار جوان جمعیت و نرخ بالای بیکاری و بالا بودن بار تکفل خانوار، تناسب درآمد و هزینه خانوارها را بر هم زده، به گونه‌ای که درآمد پایین موجب پایین بودن سطح پس‌انداز، پس‌انداز پایین موجب کمبود منابع بانکی، کمبود منابع بانکی موجب کمبود منابع مالی سرمایه‌گذاری، کمبود منابع مالی سرمایه‌گذاری موجب کاهش سطح سرمایه‌گذاری و کاهش سرمایه‌گذاری موجب کاهش مجدد درآمد و تداوم دور تسلسل توسعه‌نیافتگی شده است.

۸. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

۸-۱. نتیجه‌گیری

رشد، توسعه اقتصادی و توزیع عادلانه منابع همواره یکی از اهداف مهم کشورها محسوب می‌شوند و تحقق آن مستلزم درونی‌سازی توسعه و همچنین توسعه پایدار کلیه مناطق یک کشور بر پایه ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های آن منطقه است.

ایجاد تعادل بین مناطق مختلف کشور از نظر سطح توسعه، در چند دهه اخیر متخصصان پژوهشگران و برنامه‌ریزان حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی را به انحاء مختلف به خود مشغول ساخته و نمودهای آن در برنامه‌های توسعه کشور قابل مشاهده است.

یکی از مهم‌ترین ابزارهای دولت‌ها برای ایجاد توازن منطقه‌ای و تحقق توسعه منطقه‌ای در گستره سرزمینی هر کشور، استفاده از ابزار بودجه و نحوه تخصیص آن بین مناطق است. از این رو، سرمایه‌گذاری‌های دولت در اقتصاد ایران در قالب تخصیص اعتبارات تملک‌داری‌های سرمایه‌ای و نحوه توزیع این منابع در بین استان‌ها از مسائل مهم در اقتصاد ایران است.

در تحقیق حاضر به بررسی رابطه تعادل منطقه‌ای در تخصیص اعتبارات تملک‌داری‌های سرمایه‌ای و متغیرهای کلان اقتصادی از جمله تولید ناخالص داخلی، درآمدهای مالیاتی و نرخ بیکاری استان‌های کشور پرداخته شد. نتایج حاصل شده نشان می‌دهد:

- مجموع اعتبارات جاری و تملک‌داری‌های سرمایه‌ای کشور از مبلغ ۱۱۵۱۱۲ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۱ با ۱۱۵ درصد رشد به رقم ۲۴۸۳۸۰ میلیارد ریال در سال ۱۳۹۸ افزایش یافته است. در بازه زمانی مزبور اعتبارات جاری کشور با رشد ۲۲۰ درصدی از ۳۹۸۲۰ میلیارد ریال به رقم

۱۲۷.۵۲۳ میلیارد ریال افزایش یافته، اما میزان اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کشور تنها ۶۰ درصد رشد داشته و از مبلغ ۷۵۵۹۳ میلیارد ریال به مبلغ ۱۲۰۸۵۶ میلیارد ریال در سال ۹۸ رسیده است؛

- اعتبارات جاری ۱۰۰ درصد و بالاتر از ۱۰۰ درصد (با در نظر گرفتن آیتم کسری در پایان سال مالی) اعتبارات مصوب تخصیص یافته است؛
- اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای مصوب، به صورت ۱۰۰ درصدی تخصیص نیافته است؛
- اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای برای پوشش کسری بودجه جاری و پرداخت حقوق و جبران خدمات کارکنان استفاده شده است؛
- اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به صورت اوراق خزانه اسلامی بوده که سبب تطویل ایجاد پروژه‌های عمرانی در تمام استان‌های کشور شده است، اما با توجه به اینکه پروژه‌های استان‌های کمتر توسعه یافته، پروژه‌های زیرساختی و نیازهای اولیه استان‌ها هستند، کاهش اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در کاهش رشد اقتصادی این استان‌ها محسوس تر است؛
- ۱۱ استان کمتر توسعه یافته شامل ایلام، کهگیلویه و بویر احمد، زنجان، چهارمحال و بختیاری، سمنان، اردبیل، قم، گلستان، خراسان شمالی، خراسان جنوبی و کردستان که در سال‌های پس از انقلاب اسلامی اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای کمتری به آن‌ها اختصاص داده شده، فقط ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی و ۶ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را دارند. در مقابل سه استان توسعه یافته شامل تهران، اصفهان و خراسان رضوی ۳۹.۵ درصد تولید ناخالص داخلی و ۵۶ درصد درآمدهای مالیاتی کشور را ایجاد کرده‌اند؛ که اثر توزیع اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بر شاخص‌های اقتصادی و توسعه‌ای و همچنین عدم وجود توازن منطقه‌ای را آشکار می‌سازد.

یکی از دلایل عدم وجود توازن منطقه‌ای در کشور و فاصله زیاد استان‌های برخوردار و کمتر برخوردار، از آنجا ناشی شده است که دولت‌ها زیرساخت‌های استان‌های توسعه یافته‌تر کنونی در دهه‌های گذشته را ایجاد و انگیزه بالاتری برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی داخلی و خارجی در آن‌ها فراهم کرد که خود موجب درآمد بالاتر، هم‌افزایی عوامل تولید و شکل‌گیری سیکل‌های توسعه‌ای در این استان‌ها شده است؛

- نحوه توزیع بودجه و کسری‌های آن، این شائبه ایجاد می‌کند که نهاد دولت فاقد نگاه بلندمدت و دیدگاه توسعه منطقه‌ای بوده و اساساً بودجه عمرانی را غیرواقعی تنظیم می‌کند؛

- در اقتصاد ایران اهداف کلان اقتصادی مانند تعادل منطقه‌ای جهت تحقق اهداف کوتاه‌مدت از جمله تأمین و افزایش بودجه جاری، نادیده گرفته شده است. در کشور، استان‌هایی مانند لرستان که در دولت‌های گذشته زیرساخت‌های لازم سرمایه‌گذاری در آن‌ها شکل نگرفته است، در حال حاضر و با کاهش شدید اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای آسیب بیشتری دیده و ادامه روند مذکور و عدم بسترسازی دولت و سرمایه‌گذاری در این استان‌ها موجب تداوم سطوح پایین درآمدی و نرخ بیکاری بالا، تشدید بزهکاری‌های اجتماعی و تقویت و تداوم مدارهای توسعه‌نیافتگی خواهد شد. یکی از این راهکارهای حل این معضل واگذاری پروژه‌های عمرانی به بخش خصوصی در قالب مشارکت عمومی و خصوصی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی است؛ که البته استان‌های کمتر توسعه‌یافته نظیر لرستان به دلیل عدم وجود زیرساخت‌های مناسب، عدم شکل‌گیری زنجیره‌های تولیدی و خوشه‌های صادراتی، کمبود منابع مالی و اعتباری جهت پرداخت تسهیلات به سرمایه‌گذاران و همچنین در نظر نگرفتن معافیت‌ها و مشوق‌های ویژه جهت جذب سرمایه‌گذاران در این استان‌ها، علی‌رغم برخورداری از منابع طبیعی و موهبت‌های خدادادی اقبالی برای جلب توجه بخش خصوصی اعم از داخلی و خارجی ندارد. لذا استفاده از ظرفیت مشارکت عمومی - خصوصی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیز به تنهایی کمکی به رفع عدم تعادل‌های منطقه‌ای در ایران نمی‌کند و بایستی راهکارهای دیگری پیشنهاد شود.

۲-۸. پیشنهادها

پیشنهاد‌های زیر جهت جلوگیری از ادامه روند توسعه‌نیافتگی استان‌های کمتر توسعه‌یافته و برقراری عدالت منطقه‌ای ارائه می‌شود:

- به مدت ۱۰ سال، سه درصد (۳٪) از درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام و میعانات گازی خالص و صادرات گاز طبیعی به مناطق و شهرستان‌های کمتر توسعه‌یافته جهت اجرای برنامه‌های عمرانی در قالب بودجه‌های سنواتی با تصویب شورای برنامه‌ریزی و توسعه این استان‌ها اختصاص یابد؛

- لیست مناطق محروم و شهرستان‌های کمتر توسعه‌یافته موضوع مصوبه شماره ۷۶۲۵۴/ت/۳۶۰۹۵ ه مورخ ۱۳۸۸/۴/۱۰ بر اساس شاخص‌های واقعی مورد بازنگری قرار گیرد؛
- از ورود ملاحظات سیاسی و انتخاباتی و همچنین تعلقات سیاسی و حزبی مسئولین استانی که موجب اختلال در مباحث کارشناسی و اقتصادی توزیع و تخصیص بودجه‌های استانی می‌شوند، جلوگیری شود؛
- از روش‌های نوین بودجه‌ریزی و به‌کارگیری افراد متخصص و با تجربه در این زمینه استفاده شود تا کلیه جوانب سیاست‌های اتخاذشده در نحوه تخصیص بودجه بررسی و اثر آن بر متغیرهای کلان اقتصادی و تعادل و توسعه منطقه‌ای به‌درستی پیش‌بینی شود؛
- دولت جهت ایجاد زیرساخت در استان‌های کمتر توسعه‌یافته سهم اعتبارات تملک‌داری‌های سرمایه‌ای (عمرانی) استانی، این استان‌ها را برای مدت ۵ سال متوالی به میزان حداقل سه برابر سهم سالانه بر اساس پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های هر استان افزایش دهد تا در این مدت زیرساخت‌های لازم از محل افزایش مذکور جهت سرمایه‌گذاری در این استان‌ها فراهم آمده و فاصله این استان‌ها با استان‌های برخوردار از این حیث به حداقل ممکن برسد؛
- دولت سهم منابع مصرفی بانک‌های استان‌های کمتر توسعه‌یافته را از محل وجوه اداره شده به میزان ۳ برابر و از محل منابع در اختیار بانک مرکزی به میزان ۲ برابر جمعاً به میزان ۵ برابر منابع موجود هر سال برای تأمین منابع مالی بانک‌های استان‌های فوق‌الذکر جهت پشتیبانی و حمایت از فعالیتهای تولیدی افزایش دهد؛
- وزارت امور اقتصادی و دارایی به منظور ترغیب و تشویق به سرمایه‌گذاری، درآمد مشمول مالیات ابرازی ناشی از فعالیتهای تولیدی در بخش‌های تعاونی و خصوصی که برای آن‌ها در استان‌های مذکور پروانه بهره‌برداری صادر می‌شود، از تاریخ شروع به بهره‌برداری به مدت ۱۰ سال از مالیات معاف کند.

منابع

- جدیدی میان‌دستی، مهدی (۱۳۸۳). «توزیع متعادل منابع مالی به روش سطح بندی توسعه مناطق». فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی. دوره ۴. شماره ۱۱ و ۱۲. صص ۱۳۰-۱۰۷.
- حقیقت، جعفر و نازیلا، محرم جودی (۱۳۹۵). «تأثیر شوک مخارج دولتی بر رشد تولید ناخالص داخلی در ایران: رهیافت ARDL». فصلنامه مدل‌سازی اقتصادی. دوره ۱۰. شماره ۳۶. صص ۱۶۶-۱۴۱.
- دلاوری، مجید و سجاد بصیر (۱۳۹۰). «تأثیر بی‌ثباتی اقتصادی و کسری (مازاد) بودجه بر رشد اقتصادی ایران». نشریه اطلاعات سیاسی-اقتصادی. شماره ۲۸۶. صص ۳۱۱-۳۰۰.
- رجبی، احمد (۱۳۹۱). «برنامه ریزی آرمانی، رویکردی اثربخش در بودجه ریزی و تخصیص بهینه مالی (مطالعه موردی: تخصیص بودجه وزارت بهداشت و درمان به استان‌های کشور)». فصلنامه حسابداری سلامت. دوره ۱. شماره ۲ و ۳. صص ۱۷-۱.
- غلامی، الهام و کامبیز، هژبر کیانی (۱۳۹۳). «بررسی موقعیت چرخه تجاری در ایران و تأثیر آن بر کارایی برنامه‌های محرک مالی و سرمایه‌گذاری». فصلنامه دانش سرمایه‌گذاری. دوره ۳. شماره ۱۲. صص ۳۳-۱.
- محنت‌فر، یوسف (۱۳۹۴). «بررسی اثر مخارج دولت بر سرمایه‌گذاری خصوصی در ایران». نظریه‌های کاربردی اقتصاد. دوره ۲. شماره ۱. صص ۱۶۲-۱۴۳.
- منظری حصار، مهدی و علی محقر (۱۳۸۱). «به کارگیری الگویی برای تخصیص اعتبارات محرومیت‌زدایی». مجله برنامه‌ریزی و بودجه. شماره ۹۱. صص ۹۰-۶۹.
- AbdRahma, N. (2012). "The Relationship between Budget Deficit and Economic Growth from Malaysian Perspective: An ARDL Approach". *International Conferences ON ECONOMICS*. Vol. 38. Pp. 54-58.
- Les smann .C. & Kasler. A. (2009). "Interregional Redistribution and Regional Disparities How Equalization does (not) Work". *Annual Conference of the German Economic Association*. Retrieved from:<http://eonspaper.repec.org>.
- Sabra, M.M. (2016). "Government Size, Openness and Economic Growth in MENA Countries". *International Journal of Business and Economic Sciences Applied Research*. Vol. 9(1). PP. 39-45.

- Sol é Ollé, Albert (2009). "Inter-regional Redistribution In through Tactical or Programmatic? *Universitat de Barcelona Institut Economic de Barcelona (IEB)*. Retrieved from: www.elsevier.com.
- Ya mano N. & Ohkawara, T. (2000). "The Regional Allocation of Public Investment; Efficiency or Equity?". *Journal of Regional Scinence*. Vol. 40(2). PP. 229-205.

